

BISMLÂHIRRAHMÂNIRRÎM.

Allaha hamdû sende peygâmbere
 ve âline salâtü selâmdan sonra:
 evladü ahfâdema yadikâr berak-
 mak istediğimi şu eseri yamağa bas-
 larken önce iki nâ't şerif yaza-
 rak başlamağa münasip gördüm
 « muvaffakiyyet Tanrıdan »

Nâ't.

Ey Cemalinden münevver âfitâbi muhtesem
 Bârsi icâde âlem ey nehîyyi muhtesem
 Nâm velkâlemeden hâkkatın evvel senin
 Hem mübârreret sende hatmâldu olup hat-
 mel kestem
 İsmi çün ismüle yazdı hâkk eden hâkk senin
 Sendin ol akdes hasail menbai âli şiyem

Öyle ilvi bir makamın varki dâreyinde senin
 Varsın yazmaktan âciz cümle ^{erba'at} kalemi
 Hak teâlâ davet etti lânetkân iklimine
 Arzi ferâzi seyrederiz ta sidreye bastın kadem
 Kadri mi âli kelan allah bilir varsın senin
 (Kabe kavreyin) ile (ev ednâ) da sen aştın alem
 Evvelini ahirinin sen ilu sultânın sen
 Safii zâhî ceza hem destegiri her ümmem
 Biz künahtâr kulların sende ümidimiz şefi
 Bir niğâhındır dilek listeyle ey âli himem
 Kel şefaat ya Muhammed Feyzi li çaremin
 Hem büyük hem çok künahtâr afvini eyler kerem
 «Digeri»

Gün gili doğdu infaktan hatemi mehrî vefa
 Âleme rahmet hakîbullah muhammed mustafa
 Müncî Tofan zulmet kestii tevhid ile
 Seyfi sarım son cevabı müşrikine mutlaka
 İbret ile kal tefekkür âhdi hudeyligeyi
 Hangi el (biat) âlam dedi (yedullah) hak ana

İlmi hikmet şehrinin olmasın, hasarın mukkemi
 Bu hasarın mukkeme kalın Aliyyül murtaga
 Bil Muhammedle Âli dir iki tende aynı ruh
 Birleşir ellet mübârevetle velayet dâima
 Sâhâi (üçdördü birli egrü) de hâruni şefat
 (Lâ fetâ illa Âli) dir merdî meydanı veğâ
 Hilmi şefkatle büyükdür şefkatî her anneden
 Kahri sarlette (yedullah) dir eli hayber küsa
 İltifat ile hidayet yıldıza kalbe doğar
 Kahri da nârı Cahîme doğan eyler iltika
 Neşvârı eyler gönüller milkinde bahşi hayat
 Hâki payı akdesi ~~de~~ can gözümedir tütüya
 Künye vâlalârı (toprak babarı) v şehin
 Bendei âli türab ol bul dalâletten reha
 Melceimdir di cihanda Hak Muhammedle Âli
 Bastığı yerde türab olmak seadet Feyziya

Bir eser okunurken o eseri yazanın yazarken olan fikir ve düşüncelerini hangi esaslara dayandığı gibi anlaşılabilir ve meâl ve mana ya daha açık surette nüfus edilir.

İşte bu düşünceye meşin dir ki istenmiş edilen âyâte celîle ve hadîsi şerîfelerden bazılarının Türkçelerini aramızda yazmağa faydalı gördüm.

Bu âyet ve hadîslerin manalarının inceden inceye düşünülüp mülakaza etmek okuyana aittir bir keyfiyettir ve anlayışın idrâk derecesine göre olacaktır.

Kur'an okuyacağı zaman rahmetten tard edilen şeytandan tanrıya sığın (nahul ¹⁴/₇)

Hatıra gelen her hangi bir emre (Bismillah) ile başlanmazsa o iş eptir di yani o işin sonun da hayır yoktur. (hadîs)

Onlar Kur'an ile tedbir etmezlermi

(yani Kur'an manalarının mülakaza etmezlermi) yoksa kalplere kilitlidir (mukammed ²⁶/₈)

İnsan ve Kur'an iki ikizlerdir (hadîs)

İnsan benim selam ben insanın selamım (H. Kudsî)

De ki (kalplere kemalile kanâat verecek) hücceti hâliğâ Tanrıye maksudtur dilese idi hepinize hidayet ederdi. (en'am ³/₇)

Tanrı dilese idi yerde olanların hepsine hidayet ederdi sen müslüman olmadukla ve için onlardan ikrâmı edersin (Yonis ¹/₁₉)

Ahret harsini (sevabını) istersen harsini artırırız ve (yalnız) dünya harsini (zerkını) dileysen dileğini veririz ve ona ahret te nasip yoktur. (Zura ²⁵/₄)

Ve öyleleri de vardır ki: ya rabbi bize dünyada iyilik ve ahrette iyilik ver ve bizi ateş (Cehennem) ağabından korn derler (hakari ²/₁₀)

Ya rabbi bize (doğru yolu) hidayet buyurduktan sonra kalplerimizi kaydetme

(Şek Kuyona) ve lüze tarafı ilahiygünden rahmet
ihsan buyur den en büyük ihramedicisim o
yarabli hiç şüphesiz gelecek (kıyamet) günde
den insanlar (diriltip) toplayaksın Tanrı —
muhakka vadedinde hıfzımez (tanrının vadedet
tigi şey şüphesiz olur) (Zamran 3/9)

İnsanlardan (kalben) iman etmedikleri
halde tanrıya ve ahiret gününe inandık deyen
ler vardır (Zu'mlerince) tanrıyı ve mü'min
leri aldatırlar Halbuki onlar kendilerini
aldatırlar da aldandıklarının idrak etmez
ler. (bakare 1/2)

Nasiten bir kimşenin dünya hatında
kalbinde olana tanrıyı zahid tutarak söy
lediği söz sana teallüp (ve hayrat) verir
halbuki o en büyük düşmandır o Vâli -
olduktaki arzda fesad (fitne) çıkarmaya
çalışır ve harsî ^{ve} merli helâk eder tanrı
fesadı sevmez o Ona tanrıdan kork

denildikte künahe izzeti nefsinin kalbar
tır Ona Cehennem Kâfidir ne kötü bir
gidilecek yerdir. (bakare 2/11)

Şairlere aşkınlık uyar « Görmezmiş
sin onlar her vadede doluyorlar « ve
yapmadıklarını yaptık derler « ancak
iman a'mali salih ve (her ümurda) tan
rıyı zikreden mü'min şairler o yalancı
şairler gibi degillerdir. (surei şura ahiri)

Tanrı hikmeti dilediğine verir
ve hikmet verilene çok hayır verilmiş,
demektir bunu ancak selim akıl
sahipleri düşünme bilir (bakare 3/4)
(tefekhü oluna)

BASLANGIÇ

(başlı)

Mezhebin irfan elif lâim mîm sana ahdim elbet
 Çün sâfâten dir senin hem kul hüvallahü ahad
 hayy dâim sâra zâtin nurî allahüddamed
 Lem yâhid senin ve lem yâled yetî, senden meded
 hem ve lem yetürleba derim sana küfürven ahad

Hadirati cariyede hanedanı nûlüvvestin

(durum)

Kelâmullah kadim ilmi celidir
 Muhammed zehri kapası ali dir
 Sürâta müstekimdir harsî kur'an
 Ali evlâdîdir bu harsî kurban
 Emirîm irkuna ifrâta meyli
 O irken harsî iğvâ zulme meyli
 Felâk bu oldu dalgen uyku sun dan

Myandı fitne zulmün deyyasından
 Çazup tofâm fitne etti tuğyan
 Bozup yektî bu harsî âli süfyân
 Hasan etmiş idi terki helâfet
 Gele kan dökmege zulme nihâyet
 Muhammed hanedanî kalkmadıkca
 Muhtet ^{kalbet} sergi şâmî kalkmadıkca
 Bu kâfi gelmedi harsî ne çâre
 Bu irki mahvîdi mel'anca çâre
 Cinayetle kuruldu saltanatlar
 Filâfet oldu türlü reyhanatlar
 Beni ünmiyyedir islânda evlâs,
 Beni hâşim veren bu harsî can lîs,
 Muhammed âli kur'anla iktizdir
 Ki bunlar fetreten gâyet temizdir
 Felâk ancak bu tahir harsî bulunsak
 Selâmet bundadır elhak muhakkak
 Bu harsî ehli bayt oldu se kurban
 Bize müvâzît bu gün mazmani kur'an

Çals, kur'ânı benzet sâretin sen
 Mânderma o ak sen sâretin sen
 Olu fi'linde bâkingde nümâyân
 Dilingde olmasın eflâz kur'ân
 Olur san sen eger kur'ân müessesem
 Olur zâhir sana esmâi müp hem
 Olup tâhîr kitâbullahâ vâkerf
 Açar tanrı sana kenzü'l'avâtef
 Hak ile hak olup bâhî rzâda
 Keder bulmaz seni dünyâda iklâda

«İRFANYU'LU»

«VEYA»

«Gülzârâ Kur'ânâ his nazâr»

İkinci Kısım

Lö'le

BISMILLAHİRRAHMANİRRAHİM

Hamdülillâh her övü tanrıye maksud iptidâ
 Hem selâm o kullâreski recâi tanrı mutlakâ
 Çok zâlâtile selâm olsun hüdâyâ pür atâ
 Bir nehî ki mahzû rahmet fakri âlem mustafâ
 İle, muhammed dö't âli iki hasan kulki âzîm
 Bir Hâsâyî his câferî râdik ve bir Mesel' ulâ
 Kurî râhit bu imânîlar çârdei masâm ile
 Hem Hâtice fâtîme hayrenni sâya kul senâ
 Cümle bunlar (tagyâkinettâhîrin dir hem bize
 O lûn (Tâhîti sefîne) ehli beyti Müctehâ

Ehli beyte âline pirimizge evlâdına
 Her nefes olsun salât ile selâm ya rabbenâ

2

essalâti vesselâm ^{sisterâ} narîn al'ar~~st~~ta
 essalâti vesselâm O seldegâhi evliyâ
 essalâti vesselâm ey mekhatî râhul'emin
 essalâti vesselâm ey naktatîn fi hidami bâ
 essalâti vesselâm ey râi lil'infakelmülâyin
 essalâti vesselâm ey pâyesi (dümmê denâ)
 essalâti vesselâm ey (kâbe kurseyin) mengili
 essalâti vesselâm ey ende sidkelmünthe hâ
 essalâti vesselâm ey bâsî iyâde halk
 essalâti vesselâm ey enver an zemsidduhâ
 essalâti vesselâm ey kâfî hâ ya ayne sâd
 essalâti vesselâm ey sirre yâsiyân tâ ve hâ
 essalâti vesselâm ey nâzime şer'î kavriym
 essalâti vesselâm ey fuhri'âlem Mustafâ
 essalâti vesselâm ey nâzîri ilmi ledün
 essalâti vesselâm ey râfi'î rozû Cezâ

essalâti vesselâm ey rahmeten lil'âlemiyin
 essalâti vesselâm ey zülmekârim mektebâ
 essalâti vesselâm ey madîhu hukku azyim
 essalâti vesselâm ey kareli râbit filfenâ
 essalâti vesselâm ey mürsidi sirre keser
 essalâti vesselâm ey hatmi cümle enbiyâ
 essalâti vesselâm ey diyri fetret âlimi
 essalâti vesselâm ey Cehli kâbir piyâzîvâ
 essalâti vesselâm ey leiz'ati fethi mülâyin
 essalâti vesselâm ey zenbi mağfor mutlakâ
 essalâti vesselâm ey hakka tâbi tâliin
 essalâti vesselâm ey rehberi sidku safâ

3

essalâti vesselâm ey ayne cismi ayne rah
 essalâti vesselâm ey misli Hâron murtagâ
 essalâti vesselâm ey (sâlikanessâlikan)
 essalâti vesselâm ey piyâzîvâ arfiyâ
 essalâti vesselâm ey rehri ilmin kâperu
 essalâti vesselâm ey menbai codü rehâ

essalätü vesselam ey riärisi ilmi meli
 essalätü vesselam ey kutläi ehli (hel'etäi)
 essalätü vesselam ey käsini cennet ve nar
 essalätü vesselam ey zehrüvâri (läfetai)
 essalätü vesselam ey (indeho ilmiel kitâp)
 essalätü vesselam ey zauleti hayber küşa
 essalätü vesselam ey säkiri kevese Ali
 essalätü vesselam ey zepçirâğı ihtidâ
 essalätü vesselam ey hädii ilmi ledün
 essalätü vesselam ey säkri cümle evliyâ
 essalätü vesselam ey hizli (evresnel kitâp)
 essalätü vesselam ey zümri (zümmehtedâ)
 essalätü vesselam ey (tayyiliy nettä hiriyi)
 essalätü vesselam ey ehli beyti Mustafa
 ——— 4 ———
 essalätü vesselam ey mahmeli korzi ilâh
 essalätü vesselam ey âmilî (kul innemâ)
 essalätü vesselam ey âlimi (esmäi küel)
 essalätü vesselam ey (ürâcü do) küirhan sanâ

essalätü vesselam ey fetretü hulkiy hasen
 essalätü vesselam ey tizneti cadü zehâ
 essalätü vesselam ey väkifi âhdi elist
 essalätü vesselam ey âhdine iden vefâ
 essalätü vesselam ey ahsemi sarit herer
 essalätü vesselam ey näili afvü âta
 essalätü vesselam ey mahzi hikmet zellesi
 essalätü vesselam ey lutpi hak Şufran sanâ
 essalätü vesselam ey kivrü takvâ masdari
 essalätü vesselam ey zebra sadka âsiriâ
 essalätü vesselam ey hakka tesliym varlığı
 essalätü vesselam ey vâsile kâulu zğâ
 essalätü vesselam ey râlikî dğmi metiyi
 essalätü vesselam ey ye' se gâlip dâimâ
 essalätü vesselam ey ^{mevhai} ~~salâti~~ âilmelyukiyi
 essalätü vesselam ey matlai no'ül hü dâ
 essalätü vesselam ey mazhari âynelyukiyi
 essalätü vesselam ey aynai hâlık nünâ

İRFAN YULU

VEYA

Gül garsı kır'ana lîr nazâr

ikinci kısım

bülge

1

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

(Allemel'insâne mâlem yâ'lem) anla evvelâ
 Tanrı esrâr (kalem)(levh)(nakte)dir (fîy lîrânî) lâ
 Kendini sezmek imis, allâha kerhî mârifet
 (Men'âref) ten ders alân irfâna eyler itî lû
 Hak seninle eyledi ezâr bütün esrârına
 Hilkatinle zâhir oldu nefyü isbât iptidâ
 Dinle (yevme yüksefân sâkin) kelâmen ibret al
 Zâti hak encâm eder (sâki) bezerde incilâ
 Evvel âhur bâtinî zâhir odur her şey lî'lem
 Kendi zâtîdir (mukîti gülkü şey ne rîsse mâ)

Cümle ezya hâlikü emrî irâde onda dir
 Eşfelî âlâ'da her şey ric'at eyler aslânâ
 (Fitratallehu'llâhiy) nazmun hasîretle oku
 Tâ ezelden hiç denizmez (diymi kayyim) Keyfe mâ
 Âyeti imhâ ve teslîyât hüccetî (îim mül kitap)
 Mahsedüj ayın yazan o hâlike arzu semâ
 (Kâillü şey'in hâlikün) hâkiy Cemâlullâh dir
 Sen selât ile selâmsın (vechî hâ'ke) ahsemâ
 Tanrı (zât) âdem (sıfât) iste lîr dâvâ'jî ezel
 Y^{er} de gökte misli (zâtîy) Tasarruf dir hata
 Ârife kâfi (sıfâtullâhiy) idrâk eylemek
 Sâhâi idrâke zıymag (zâti) pâki kibiriyâ
 Nasse (lâ tûdrik hü) dir idrâki (zât) imkân yok
 Neşîne âriflerin Olmuş (lesâir) hak nümâ
 (Len terâniy) aynı (lâ tûdrik hü) dîr ibretle hak
 Tanrıdan (rahmân) sıfâttır aynı (zâti) kibiriyâ
 Kendine zâhid yaratıl hak sıfâtıyla lîzî
 Gâfil olma lîzde (errahmân a'el'arsistevâ)
 Tanrının rengi yüzüğüdür kindir o renkte güzel

Sacdesi âriflerin bu rengidir sulhu mesâ
 Yüzüğü tanrı yüzüyle his bezür hasyetle tap
 Kulluk eyle tâ'ale tanrın yakıyca vâzihâ
 Mâ'rifihü mesârk onundur (semmevchüllâh) gör
 Şahidi mes'hûd onun nariyle neşreyler zeyâ
 Sacde ondan gâyriye olmag ve den etme sakun
 Tanrıyı gör tanrıye tap sacdeden olma cüddâ
 Anla ne sürü şühâdet kendineyi idrâk ile
 Sacidi mescodü gör terkiyd içinde Fezzigü
 Sacidi mescodu gör his lik içinde mutlakâ

2

Tanrının yüzü açılır dil habâret gözüni
 Ol heri kalp körlüğünden Tanrıdan iste devâ
 Eng kötü illet beşerde kalp gözüni körlüğü
 Baş gözüni körlüğünde bu zarar gelmez sanâ
 Halkeden halkettigi şeyi yapar arza ile
 Cümle esyayı dileksiz his oyuncaq sanma hâ
 Gerçi âsârî tabî'atın lütûn esyâ fakat
 Hâdisâtüy surf terâdüf den eser sanmak hatâ

Cümle esyâda onun rengi dir ancak parlayan
 Mâlikî mülkîn odur tedvir eder keyfe yezâ
 Her kablen rengi nasılsa ayri renkle görünen
 Su gibi her şeyde tanrı rengine yok intihâ
 Eng güzel suretle insân küfrü imman menhâ
 (Ahseri takvîymî) fetret sürü terkiydî hudâ
 Kalbiniy gözüyle hak özünde his tanrı yakıyca
 Cismingiy yüz perdesinde sürü şühâdî var sanâ
 Etmege izhâr cemâlin perde kelmev bulka'ti
 Eyles o her perdeden dâim sanâ atezelikâ
 Nerde olsun o senimle dâimâ temkiyle dur
 Sanma kendiyden o zakter hâlike izzî ilâ
 Çün hize bizden yakıyca dir tanrı immanun hudâ
 Şüphesiz ehli huzora rahmetin eyler atâ
 Hep tevâzu' üzredür aldatmanın nârî şuror
 Tanrının zâtine mahrustur selâvâ kibrigâ
 Cümlesi tanrı'ın ve kerhen kâinât eyler süccâd
 Biglere (hakke rüholiyyet) öder tapmak ^{onâ} ~~gâ'ib esyâ~~
 Ümmeti islâma bundan başka var tekliyfi ipi

Beyrisi (hakke mülvüvet) lise hüllesi evsüjü
 Anla ne serra şehadet kendingi idrak ile
 Sacidi mescodü gör (terhiyd) içinde Feyziya
 Sacide mescodü lise gör öz gözüle vâzihâ

3

Elçiyeye etmek itaat tanrıye olmak musti
 Hem omu incitmesi tanrıye etmektedir eşi
 Harze kerzerde bânâ vâsil olunca ehli beyt
 (Kur'an) onlarla beraber der halde de mustafa
 Ehli beyt kur'an ile böyle emünettir lize
 Ehli kur'an ehli beyte bundan eyler akti da
 Müslimin mümkire karşı zavleti şittetlidir
 Birlikine karşı hepsi pek rahim hem pür vefa
 Yüğüni diyümüyi izmân zede âsire lüvür
 Bu mesel kur'an da tevriatin senâsi onlara
 Her hukukunda ferâğat gösterir kardâşına
 Fazlını nef'a pedâ etmez faziylet âşinâ
 Terki zavlet eyleyen âdâya adleyler gine
 Evliyâ eyler ferâğat mâsi vâdan mutlaka

Özümin eslâhıdır ekber cihâdîy müslimin
 Hep cidal ile geçer ömrü herşer hükmi huda
 İmtihan devri geçirmek (ahseni âmâl) için
 (Mevt hayât) hilkatte ancak iptilâdur iptilâ
 Fitnelele imtihan etmektedir âdet Tanrı da
 Mü'mine (silmi salih) tebliyyin eyler onliya
 Tanrınn nez'ında ihşânında var hep imtihan
 Hepsini ondan bilip sabrı şükürle karşıla
 Samma (izmân eyledim) sözü olur kâfiy sakın
 Düşdüğün her fitnede gaflet edip aldanma hâ
 Zevke meknet aynı şeydir hiç birinde yok selâat
 Tanrıye teslim olan eng son bulur zevke bakı
 Anla ne serra şehadet kendingi idrak ile
 Sacidi mescodü gör (terhiyd içinde) Feyziya
 Sacidi mescodü lise gör hakke teslimde rıza

4

Dürî gaflet lise marazki men zeri nefsin demin
 Hilkaten meyli adestir eng büyük düşman sandı
 Bengzeri köksüz ağaçmurdar söze bulmaz karır

Köklerin yerde temiz söz dal salar ta fışseme
 Meyvası üstünde daimdir diikenmez sarf ile
 Kökte sabit her ağaç kökten alır nesve nemâ
 Ehli imânın eder teskiyet yüceldir tanrının
 Sağlam ip tevhiydi mutlakta makamı ilticâ
 Çok sarı, kul râm ola nehsing salâh sultânına
 Müpside hilkattir o sermâyesi meyli hevâ
 Mahvolur cümle hevesler cân gider ekhâl söner
 (Daimülhâkiy) dir o ser tanrıye lîl'itî nâ
 Bil seni eng çok serin tanrıdır anla kıymatın
 Nazm (yuzalliy aleyküm) pek açık lîl'hân lunnâ
 Sevdiğin her şey yanında yok olur hâkiy yüzü
 Dost odur dünyâ da mklâda ona kul sktidâ
 Tanrı hiç sevmez fesâdî kul (telerrâ) müpside
 Sahibi re'fet veliydir kul (terullâ) lîl vefâ
 Âdem'in cismi sadektir onda (Kur'an) gizlidir
 Nefsi ammâre kirile etmek imkânıy ona
 Öldürüp nehsing hevâsın yurt hevâiy perdeyi
 Vermeye cân gözüne o perdeyi gaflet âmâ

(Hazretî Kur'an) satırdan sadre girmeye eger
 Bil hevâiy nehsing oluns, perdedârî mâsivâ
 (Yevmi mev'âd) (zahidi meshôde) lîl hân sendedir
 Matlar imbrî ledün (zâtillüröci) (vessemâ)
 Perdenin arşında Âdemdir ona hiç zıfhe yok
 Lem'â su (nori nübüvvet) mağzi (sarra evliyâ)
 Anla ne sarra şehâdet kendingi idrâk ile
 Sacidi mecodü gör (tevhiyd) içinde Feyziyâ
 Sacidi mecodü lîl gör tanrıye kul itilâ

5

K abramanlıkta halim olmak gazap vaktinde lîl
 Suçluysı ahpriyle etene kahrile cevrü cefâ
 Kıyn garaz huncü haset le hukbî şehvetten arın
 Zümme kızke dalmeyüp kalbîng temiz tut dâimâ
 Sâf edüp kalbîng arit Âdem rafiyyullâh gili
 Böyle lîl pâklik yolile tanrıye kul irtikâ
 Öyle er olki tarım san'at ticâret olmasın
 Tanrının zikrinde sağlam durmaya mâni' sanâ
 Sa'yü gayrat tıyblî ziyânet kim desbi lunnâlar harâ

Tanrının emri taparken suslenip etmek dırâ
 Husnii ahlak ile gerçeklik salur la yol yürü
 Bu (sekizine) dir basiret gözlerine sürme hâ
 Şarka ya garbe teraccühden ibâret sanma diğn
 Oku (leysehbire) nazam anla ne lirrü teka
 Bu hayâtingden seâdet bulmak ise maksadın
 Hizmet eyle halka hakka kendingi eyle fedâ
 (Len tenâ lül birre hattâ tünfi ko) dan ders oku
 Serudigin rey'i fedâ et hakka etsin i Tildâ
 Ettigin ikrâm için minnet irag hiç kabbinge
 Qis mesin ecrin hudûdan isteyorsan büy riya
 Cimsilikle kârınge kendingi hasretme sakın
 Bâshütmün aaccında açma hem melânrettir hukâ
 İctimâiy hass ile sahsiy salâh (hâlin) ^{40 lun} güden
 Buldu dâreynde seâdet oldu mâıfor mutlakâ
 Sürü diğn ekrân imette hidindi âsi kâr
 Zümresi elirâr zamânında eder cümün fedâ
 Hak yolunda cümle varlıktan geçer erhâbi diğn
 Azmi (ribbiyyet) a lühkân gerbelâ dir gerbelâ

Tanrının Cennet pazarının niikodi cümümâl
 Varlığından geçmek ile açılır hâbi rızâ
 Anla ne sürü şehâdet kendingi idrak ile
 Sacidi mescodü gör (ter hiyd) içinde Feyyza
 Sacidi mescodü ~~bir~~ gör varlığıng eyle fedâ

6

Âyeti (seb' almesin) (iimâil kitâb) âdemde dir
 Âdeme vâsilet olunca (Hâtem) eyle inçildâ
 Âdemin cismi salâh ile fesâden yeğrürge
 Hiç ayıpsız insan olmaz lür hakikatir lühâ
 İbrat al olma ayıp co taarı sürü varda dir
 Âdemin ayılm görmüş, tü melekler iptidâ
 İlmî (mâlâ ta'lemon) ihtâr geldi tanrı dan
 Hasıl tanrı (kelâmıy) dir vüca di mutlakâ
 Secde eyle âdeme tâ vâsıl ol ayri deme
 O deme vâsıl olursan secde eyle hâz, â
 Hep melekler emri sübhânıyye bäs, eymiş, iken
 Yalınz seytan kibirle secde den etti elâ
 Tanrı kurbin den koruldu uc bile işyân edip

Âdeme evlâdına duşmânlığı etti recâ
 İstedi hakkı tasallut (muklasıyn) den başkayca
 Tanrımg dan geldi ruh sat oldu rahmetten cüddâ
 Doğru yol üstünde şeytan perdesi gafillerin
 Çirre kışkan gözüne görünmez gelir zühre mesâ
 Diğnde sağlam kulpu örten türlü renkte perdeler
 Süsleyip insana zehretmekle meşğol daimâ
 Fâsidi bâtil ne varsa üstünü yaldızleyip
 Armağan eyler sonra sonra güler etmez hayâ
 İste bu fitne ezelden tâ ebet eyler desâm
 Bir salâhın lîn fesâd olmus, husârı mutlaka
 Her künâhî afeveden lîn tavrı varken aldamıp
 Hor görür, le hak ma çok suçlu görüp insanlara
 Âdeme cümle melekler secde etti ilâret al
 Sende hiç olmazsa hurmet ^{et} onun evlâdına
 Çözülür bağlar boğazdan ussuda tahfîz olur
 Âdeme secde eden şeytânâ rağmen hâli vâ
 Amla ne sarrı şehâdet kendingi idrâk ile
 Sâcidi mescodü gör terkâzde içinde Fıyziyâ

Sâcidi mescodü lîn gör hak gözüle (kulkefa)

7

Sayhâi evvel (elif) di (mizn) kitâha oldu son
 Harfi (lâm) merkezde olmus, zahvâi hükmi kazâ
 (Bâ) (herâet) zoresi onda okunmaz kas mele
 Sorei (non vel kalâm) den noktalandı harfi (lâ)
 Eyledi tavrı (elif) le cümle ervâha kitap
 Verdi (hâ) ile cesâp ervâhu cümle âşinâ
 (Bâ) bidâyetih karîni (ziyn) de hatm oldu kelâm
 (Bismi) nin (hâ) noktasında cümle esâr (Tâ ve Hâ)
 Harfi (hâ) nun noktasıdır kâleli iznâmmâz
 Noktada gizli dir (ERRAHMANALELARŞISTEVÂ
 Mekke dir (dârül'emân) ehli harâm onda emiyn
 (Mekke) (lekke) harfi (hâ) nun sarrın eyler ihtivâ
 Hâtemi miingir Muhammed hâdîi âzam Ali
 Bâlu des ilâni nebîyinin kutbîi ehli (HEL'ETÊ)
 Eyledi inbât lîzi misli şecer emri celîyl
 Açtı kalplerde iki yol lîn dalâl birde rehî
 Mü'minin kalbinde her âyâtî kur'an su' le har

Zalimin gizmez boğazdan sadema no vülhüdü
 Kallae yalpa kayma gelmekten süğün hep taaranga
 Yardım eyler bir kul eylerse ona çünki dü a
 Gâpîl olma gönülün arzusunda çok çirkin dilek
 Bil sakin her isteginden tatma pek güçdür devâ
 Unsuru âteşle bir mel' on ayağ insanda var
 Meyvəsi müfrit ve müntir nâyesi uc kü ziyâ
 Tanrıdır arzun remâmn nori gizli bir fener
 İnciden yulduz gibi parlar ağaçta o ziyâ
 Şarkî garbî olmayan zeytin ağacı hengzeri
 Çok mübârek bir ağaçtır öv güye gerçek seza
 İnkizâfında eder zeyti kemâlile zukur
 Cam içinde cam ligiz eny içte meslâke huddâ
 Ca er dokan magza âteş nor üze nor dur câni ten
 (RABBENÂETMIMLENÂ) yâ (NORENÂ VAĞ FIRLENÂ)
 Rahmeti hakken nemâsi (KÂF. HÊYÂ AYN. SÂD)
 Eyleye ihsânî rahmet hazreti zül kibrîyâ
 Şüphesiz tanrı (VELİYYÜLMÜ' MİNİYN) dir gayriden
 Ol beri ~~beri~~ her muktazîyi serei zerr (BERÂ)

Anlame surr zehadet kendingi idrak ile
 Saicî mesco dü gör tevhiyd içinde Feyziyâ
 Saicî mesco dü bir gör bunda surr evliya
 ————— 8 —————
 Nûshai kübrâ vücud süğrâsudur hep kâinât
 (LEVHİMAHFOZ) u ilâhiy onda kehfî evliya
 Âyeti (INNÂ ARADNÂ) pek sarıyş sil çeklingi
 Yerde gökte yok (EMÂNET) hepsi kendingde arâ
 Bir (EMÂNET) ki tehamül etmedi yer gök nedir
 Yükleci insâna tanrı kel tefekkir âdemâ
 Sendedir her kudreti kâmil teharri kel dâriist
 Aq oku putriy kitâbung hep müsakhar dur kurnâ
 Câmii esâfe küldür rahmi kahung men sei
 İsmi âzamdir vücüdîng ilmi esmâ (KÜLLEHÂ)
 Bizdedir törü tecellâ bizdedir nâr ile nor.
 Bizdedir esrân mi râc (KÂBEKAVSEYN) (MÂREÂ)
 Âlemi âlâ da gizli her (EMÂNET) lig de dir
 Ârâ kürsiy cenneti tohâ ve (SİDREL MÜNTEHÂ)
 (BEYTIMÂMOR) (SAKFİMERFO) luhri lig pâyân ligiz.

(RAKKIMENŞOR)(RATBI.YÂBİS) râhâi harfî ne câ
 Bizdedir zâtiyy şefâtiyy bizdedir (FETHİMÜBİYN)
 Vakıyî mutlak sûre vâhdet kâbeî emmü rehê
 Zerrece zulm eylemez biz kullara tanırsın şakıyn
 Âdemîn cismani ederkem (KÜL) şefâten ihtivâ
 (MEN'AREF) ten ders alıp anla vücodün sûren
 Fessatı elden kaçırma olmasın ömrün helâ
 Hâşingî gör her kese hâlince vardır vardır bir makâm
 Çünki a'mâlin cedî her nefse ihsân yâ cezâ
 Oku (İKREE'BİSMİRABBEK) anla (VEŞCÜD VAKTERİB)
 (ÜŞHÜDÜ) sûre mübârrat (ÜŞCÜDÜ) sûre velâ
 Anla ne sûre şehâdet kendingi idrâk ile
 Sacidi mescodü gör terhiyd içinde Feyziye
 Sacidi mescodü bir gör mü'mine mirâc los hâ

9

Bağlamış zer'i hasıretin kulpuna öyle arı
 Râshu kur'an bir erden öğren irfan lül şafî
 Hazreti kur'andaki te'virli bilmez her kişi
 Râsh er vakti bilirdi de sürredir hikmet bu yâ

Fitne dem eyler tehâşiy hikmeti: sür işte lû
 Sürü sürrelerde zeygü kalbe düğmez evliya
 Müşşidi râsh hasıret ögre eyler daveti
 Hem neziye hemde hêdiye lûdur emri kurdâ
 Râsh er lül hiy'at eyle öğren essârü ledin
 Çöz nedir (ÜMMÜLKİTÂB) âyati ~~şakem~~ ^{manukem} üstüvâ
 Uy ona tâ ker, f olunca zorma hiç şf'âline
 Sâbir ol vakti gelüp her sür aca yüzün sanâ
 Dendi hak (HEZÊFİRÂK) me sâ gili peygâmbere
 Bu ağır yük külfetin çekmek kolaydır sanmakâ
 İctimâiy duygularla köklenen her bilginin
 Çıkması lazım dimağdan kılmem imkân varma yü
 Çözülür me sâ neymeyen şf'âli akla bilgiye
 Uygun (ilmi ma'âz)(ilmi ma'âd)e gâlibâ
 Bunun bilenen (gelene düşünce) oldu üstöbi sülûk
 Çün^{ka} bu akde riâyet bilginin etmek fedâ
 Var (lin ây) kullukla tapmaktan hayır bir gece
 (LEYLEİKAD) oldu ismi ömrüing oldukça ara
 (EKREMÜLEKREM) o dur işte hêdâyet eylesin

Cümtü o ehli Cihâde kendi rehber mutlaka
 Nori ısmân hâssi kü'ün kökleşip nadretle hem
 Kalbe nörün girmesi bir lutfi mahsûsü huda
 Âşkı irfandır kemâle ermenin has, langesi
 Âşkı irfân olan ellet hâşır bir reh nimmâ
 Anla ne zerrü şehâdet kendingi idrâk ile
 Süci di mescodü gör tevhiyd içinde Feyziye
 Süci di mescodü bir gör derdine olan devâ

10

Var haber âlim olanlar enbiyânın vârisi
 Şu'lei ilmi ledündür hâbe ilmi enbiyâ
 Vahyi hâşır enbiyânın ilmi nori marifet
 Bir eştâr tanrıdan irfân tarîkıne evliyâ
 Hak bilüp ısmân nehîye tanrı tevhiydinde, part
 Elçiyi haktan ayırmâ aynı hakta enbiyâ
 Der haberde muhlisi sâdik kulak ver bir söze
 Kim beni gördü ise tanrıyı gördü mutlaka
 Tanrıye (ulu şehâdet) tır huzuriz hazretin
 (KULKEFÂBİLLAH) Oku yurunda âmin kul kefâ

Baraka sanma aynıdır (MEN INDEHOİLMÜLKİTÂB)
 Oku yüziinde onun (ESMÂİHÜSNÂ) leul rehâ
 Hucletü hâşır (hulâfet) le devam eyler fütüh
 El ele el hakka (hiy ot) oldu miftâhı rızâ
 Ahdi miyâk ile o âhde vefa (İRFÂNYOLU)
 (Biyat) eyle tut (YEDULLÂH) ey sanavsin rehâ
 Vahdetiy kesrette gör (tevhiydî mutlak) tır vâcod
 Halkın (BA'S) i (NEFSİVÂHİD) der kelâmı kibirizâ
 (ERREFIYK SÜMNETTİYK) islamda meşhur bir övüt
 Korkulu ince uzun yol arkadaşız gitme hâ
 Tâlibe râşık gerek (irfân yolu) işre refiye
 Mâ' mine âyiyne mî' mindir huzurdu Mustafa
 Ârifî kâfiy cemâli hâ kemâliy râşıkın
 Onda mes hâke (hulâfet) Onda zerrü ilmi (MÂ)
 Tanrıdan Noriy yüziin ^{de} sagilir sâcîtlerin
 Üstüvâr (ilmi esmâ) recde eyle dâimâ
 Anla ne zerrü şehâdet kendingi idrâk ile
 Süci di mescodü gör tevhiyd içinde Feyziye
 Süci di mescodü gör hislik içinde leul safâ

LÂHIKA

Cümle eşya zâtine gergî şehidette fakat
 (AHSENİSORET) şifâtiy ligde neşreyleyler zurgâ
 Hikmeti (ROZIELEST) iy kerşedip irşâin ile
 Ahdi miyşâki (Şehidnâ) da oku (KÂLOBELÂ)
 Hucceti diyni (YEDULLÂH) ile tecciyet eyledik
 Vâkıf olduk dâri hukka dâhel olduk (ÂMINÂ)
 İzzetlik lig (NÜSK) i hacciy istedik diynde kemâl
 Verile (NİMET) temâmen açıla leâle (RIZÂ)
 Hatmi (DİNİÂRİFİYN) dir hikmeti mi râci hec
 (HUCCEÜLİSLÂM) lundur bu iştida' hem intihâ
 ERRAHMÂNÜ. ALLEMELKUR'ANE. HALALİNSA
 NE. ALLEMEHÜLBEYAN. RABBENA ZALEMNA
 ENFÜSENA VE İNLEMTAĞFİRLENA VE TER
 HAMNA LENE KÜNENNE MİNELHÂSİRİYN. ^{RA}
 İNNESALÂTİY VE NÜSÜKİY VE MAHYÂYE VE MEMÂ
 TİY LİLLÂHI RABBİL ÂLEMİYN. LÂŞERİYKE LEHU
 VE BİZÂLIKE ÜMİRTÜ VE ENEMİNEL MÜSLİMİYN. ^{RA}
 İNNİY VECCEHTÜ VECHİYELİLLEZİY FATASSEMÂVÂ

TI VELARDI HANİFEN VE MAENE MİNELMÜŞRİKİYN.

DİLEK

Newvir allahümme kalbiy nori fiy kerâlik mekiyn
 Şerih allahümme sadriy hüblüü hatmil müşreliyn
 Zeyyin allahümme lil iltifâ imman vel hü dü
 Vassal allahümme abdek zünâreten hüüm âminüyn
 Ürvetil vüskâi ehli beyt erâtal müstakim
 Hâziri cennâti adnin fedkulo ^{hâ} hâli diyn
 Kendime nef' a zarar bilmem nasıldur kel kesem
 Nef' umiy lür sen lülsim yâ ilâhel âlemüyn
 Lutbedip HANNÂS elinde stone âciz bir kedâ
 Nusreti irşâd ile kel menzilin fetih mühiyn
 Her işim mahz. rezâyi pâkin ola yâ rakıyn
 Her ayâğı attığım nokta orâk olam hemüyn
 Hâdis diyn lutfile rehber olup hak müzicdir
 Hâki dergâhında herdem eyleyen vâğ'e Celüyn
 Böyle bir dergâhe ihrâmınla şeksiz ermege
 Veffak allahümme hittevfıyke irham ya müiyn

=SON=

(İLK)

(DÜŞÜNCE VE GÖRÜŞLERİM)

Gençliğimde geceleri deniz ve ovalara nezarati olan odamın penceresine oturup ovaları bilhassa göklere bakup düşünme deryasına dalardım ve ertesi günü de düşündüklerim dem mühim sandığım kısımlerini ona mahsus olan defterime mensûb olarak not eder zornada unutulmaz göz önüne alarak nazma koymağa çalışırdım. İşte aşarada yazacağım şiirler bu ilhamların eseridir.

(BİSMİLLAHİRRAHMÂNİRRAHİM)

bölge

fâtihul vücod mazharil mâibod

Mahlûkûl ehad ezelde mesco d

Kitâbe helkat cemii âsâr

Thret gözü dir keşfeden esrâr

Bir inci idi ezelde tâhân

Tanrı dileği oldu niâmân

Sevgi müşerri etti te celli

İncinin aşka olunca meyli

Coştu eridi oldu bir derya

Dalgalandıkca halk oldu esya

Tanrı dileği zuhura hâdiy

Ağıldı hemem kesretli vadiy

Gösterece hak muzner bîkâsın

Geydirdi bize hilkat libâsın

Yarıldı kalem yazarken ismi

Ceryana geldi çıkardı cismi

Gerçi listisik menfiy ve müskert

Terkiybi leffi ne'ri mürettep

Cümle fazâil var ondahelli

Hemde rezâil yaldızlı telli

Görmekteyiz hep nev'ü herşerde

Her ferdi bil bu tipte bu yerde

Sağlı zollu dikkat et insân

Bir birinin âksidir ağâsı

İç yüzü tepke dış yüzün aynı

Müşket menfi bir ceryandır kaynı

Tzte bu yüzden etmekte ne'et

Hissi reddet bir de fazîlet

Yalpalandıkca hümler dimağda

Vak'alar çıkar solda ve sağda

Hilkat iye'âliy âlemde garvâ

Bitmez dükenmez o nazlı dârâ

İlk ihtiyâçtır derdi mâiy'et

Mechoriy ^{olur} ~~olar~~ celli menfaat

Menfaat yolu müstemsin gelmezse

Başka türlü bir çare kalmazsa

İzterâr yüzünden bir türlü sâ

Herstan tamahdan diğes türlü sâ

Birinci mâ'zar görülse bile

İkinciye bir hakahim hele

Menfaat onu mağlûbederde

Sormaz fazîlet vermi? veverde

İster o olsun sultan müdepedep
 Nefis için olsun âlem fedâ hep
 Bulmak besermek his izgüzarlık
 İsterse olsun her sâhte kârlik

Böyle düşünürs, varken vicotte
 Bir de fazilet günü doğupta
 etse di mâğiz çarukiz i hâta
 Bedel bulunmuş böyle nezâta

Nefis fazilet etse taciruz
 Ahlakca etmez aslâ tamâruz
 İnsan kâmil görür fikirle
^{kendin}
 Nefsin mü râviz cümle beserle

Hulâsa işte bu sarr insan
 Değilse birdir insanla hayran
 Budur saphası (REYBELMENON) un
 Kitâhider his (KAF) ile (NON) un

Bulmuşu acap, ferdâda hiç kâr
 Fetretten olan her gün habedâr

İmdi nazâr et gör âsümânı
 Seyret süzünen şu keb kârânı
 Tâki felekte norûk mâsû liyh
 Hâfif dalgale zûşârîy lâ yek
 Kandilmidir o parlak çiçekler
 Yoksa dalgama saçar köpükler
 yok yok onlarda hep kürrre ellet
 Direkiz durur hayratın hayrat
 Bak bak koruyor birden şu yıldız
 İplik yapıyor nordan şu yıldız
 Acap nedendir bu high korumak
 Bir parasma karteme yakmak
 Gümmüs, aynama köyük ce olan
 Aynadır yoksa şu norlar olan
 Süsler gökleri reamak fezâde
 Gökler feneri denize rezâde
 Açık geceler göklere hapmak
 Roha haz verir zeatime tatmak

Yaza, yaza, hep çarba giderler
 Hep birbirin takıyl ederler
 Benmi onların yolcu der bilmem
 Yerim daim durumun görmem
 Çıkarırken eng yük seye bir kısmı
 Gider yer altına diğer kısmı
 Doğu tarafta durum demir, ti
 Hafif hafif luyazlık zulmeti der, ti
 Altın yıldızlı zuyalara bak
 Dağ başlarına vermekte revnak
 Ziya telleri ok gibi gelir
 Hafif hafif çark daha yük selir
 Gösterdi yüzün doğu dan bak gün
 Gök yüzünü gör oldu diğer gözün
 yıldızlar ayvâh görülmey oldu
 Varlıkları hiç bilinmez oldu
 Ulu prözektor fânosu gerdon
 Ziya gümes, te keprinden efyon
 yüzü görülmey gözle bakışla

Gördüm mü yüzün sen göz açışla
 etti zuyası dehrî ihâta
 yıldızlar etti vedâ neşâta
 Ateş iledir zuyası câmi
 Cihânu eyler noriyle lâmi
 Câhî' gümes, te kanonu devre
 Kendinden höyük kudretli emre
 Fikrim bu yerde hayratta kaldı
 Günes, bu çareke kimlerden aldı
 Bulmaz mı bunu zeki bir insân
 İncele iken enzârı imâm
 Bu kubbeye nedir kaş, ru zemine mi
 Keşrin içinde her şey emine mi
 (KEZÊLİKENÜRİ) âyetin oku
 Hâliğin görü hikmetin oku
 Onun gibi hiç zimdi fâhol yok
 Anladı tanrı da hiç üfö' yok
 Etmekte tavâf luzleri eplâk
 durmuş, mu libasın âvâz (LEVLÂK)

Dönmekte hemen naziri perşar
 Doğmakta ondan cihanda her vür
 Basıyıt hakı, la mensür görünü;
 Sağlam nizâm la mezonculur döni;
 Hapsi felekte hürlik yüzerler
 Çarpıp, mazlar hiç dürrüst giderler
 Halk oldu gökler yeuneyn içinde
 Dört giinde yerler keuneyn içinde
 Bir (ÂN) de neden halk etmedi hak
 Fikreyle hikmet var bunda elhak
 Toprağa kıymet hak âsümânın
 Bir misli fugla erar sümânın
 Kenzi kudâ^{de} defiyne dir hak
 Resk idiyor hak zemine eflâk
 ulu hazine mukaddes toprak
 Gökler toprağı kiskanyor hak

3

Gel gel bakalım zemine eydil
 Toprakta çektür define eydil

hamel burcuna girince burşiyt
 Neçeler saçar hak çeşit çeşit
 Etmekte ne hoş toprağı ziyâle
 Yağmur dökerek göklerden estâh
 Neurozâr olan cihâna meftok
 Gökten yağıyor toprağı hak roh
 Canlandı hakın tohumda özler
 Yaprak açıyor bundakta gözler
 Nadret Tözelik ne sâha piyâ
 Bak hak hele gör ne cennet ârâ
 efvâc nehat gelir pür neşât
 Neç'e her kalbe fikre inbişât
 Güllümser durur nadretle her câ
 Ağaçlar seyer li hâsı hadrâ
 Yağmakta felak toprağı âyet
 Der (FANZUR ILÂ ÂSÂRI RAHMET)
 Çiçek deryâsı vurmakta mevce
 Balu dir gökler toprakta zerce
 Çiçekler doğmakta dir so he so

Cihân attürîy saçmakta koku

Bahar baharın neveste gâni

Andur aynı zevki cinâni

Sadâyî zûon olur nağme zen

Fezâda sadâ olur nevcî zen

Norlar saçarak oldakca câriy

Nevâ okur dinle coyi bâriy

Hervâyi nesîym sadâyî zûon

Tarpinti yağmur zürdü erğünön

Bulutun göklerden ağlayışı

Tuların yerde çağlayışı

Talîyîy nağme âhengi mevzön

İlhân ^{tuyor} zûon sadâyî zûon

Vecd ile zâr coşmazme odem

Kalına zîgnaz sanki o o dem

Raks eder bu gün felek melekte

Rezk eder bu gün melek felekte

Domand zahra kâliyecelerle

Kelebek hâcek mürşîy celerle

Çiçeklere hep türlü türlü renk

Gösterir hakâr renklerden örnek

İhret göziyle ettim temâzâ

İrfan ^{Okun bu} (mekteli) zûoni sakrâ

‘Cedriye ile hak buldu kemâliy

Oku âhengi anla meâliy

Türlü çiçekler olmakta meyva

Neş eden sonra haska bir dîyve

Silkin di çiçek kaldu yumru cak

Bir yumrucaklar meyva olacak

Buldu kemâliy türlü meyvalar

Ne güzel neho, göngül okşalar

Her meyva da var bir türlü soret

Her soretê hâs bir nevi lezzet

Aynı topraktan iken gûdâre

Türlü türlüdür taî me nemâre

Kimi yiyen neyreden remâyet

Kimi de değil baş ekle sâlet

Bir keremi oldu hep refte refte

Kesri maksarla bir türlü halibe

Meyva içinde saklı çekirdek

O çekirdekten ^{aslı} gelecektir

O çekirdekten aslı gelecek

Sağlam bu ceryan zanmetme çarar

Bu yolda her şey ürür hem yaşar

Çekirdekler dir kerzül'ariatır

Her çekirdekte aslıdır âkif

Bir asıl verir binler ce tohum

Azlık korur kalında tohum

Bahar burkasın geyerse devrân

Tohumdan çıkar asullar handâm

Topraktan çıkar saklı defîne

Âlem berberen ulu hazine

Yârap bu ikrâm ne tarzı acıktı

Aç, açık değil yoksul bir çarub

ulu ikrâmın âlem şimoldür

Sonunz nimeting çarubet mebzoldür

4

Eyyada efdal degilmi âdem

Kıldı es lâdin tanrı mükerrem

Onlarda sudor ederse esyân

Âfâki tutar sadâyı Guprân

Fâtihasındır halkatın âdem

(HALİYFETÜLLÂH) emnâya uraklem

(RAHMETÜLLÂH) a âdemde fütuh

Âdemle geldi her esyâya ruh

Öğretti tanrı (ESMÂİ KÜLLİ)

Âdemde etti ilmi tecelli

etti hitâbet menberde adem

Oldu melekler ol emde hem dem

İrfanı âdem çün zâhir oldu

Melek âlemi hayratla oldu

Göretü melekler deriyâ (NON) un

Esârünü (MALÂTA' LEMON) un

(SECDE İDİNİZ) emri gelince

Keskindi (İBİYS) emri oluyunca

Köstahlük etti etmedi deede

Tanrıda verdi lânetle müdde

Etti melekler deede mükerres

Gerçeklere hem höyle mukarres

Olmaq için es, âdemle havvâ

Hâtemi hikmet hikmeti ra'îna

Cennet makaride bu iki çiftler

Âzode hayât mehzol nimetler

(SAFIYYÜLLÂH) dir diğer bir adı

Safliyye le dârümanâ aldandı

Memna meyvanı yedi ve düştü

Arza Türkü mihnete karuştu

Yollarca âdem çekti meşakkat

Çekti-bu yüng den havvada mihmet

Aşerin diledi aşve karuştu

Havvâ ile de gine karuştu

Memnây tatmak oldu bir hikmet

Açıldı höyle ehvâle rahmet

Âdem havvâ dan oluştı pek zâid

Yakın oldukca gelmişti. evlâd

Tanrı ider mi tağyîri sünnet

Kanoni ezel denis, mez elbet

Bir ^{ilecek su} (MÂIDÂ FİK) roh etti ilka

Oldu ^{yumurta} (MEBÂ YİZ) erhamda ihya

Topraktan gıda cismi yaşadı

Tulbe giren su nesli yaşadı

Baba sullim den bir damlamadı

Ârâya sebeb kıldı hak beni

^{phkti kan zikirliet kemik etlerin kemige zâde kemig}
(ALAKA)(MUDÂA)(İZÂME)(LAHMÂ)

İnkilâli içinde olundum insâ

Ulu bir ^{kudret} kudret eyledi ihya

Hiçten yaratte bir cismi ra'na

Soretim aşren edip hem ^{yaradın lar zâik aşgi} fatiyon

Gücesin yüce (A'LEL HÂLIKİYN)

Bir damlacıktan deriyüze hikmet

Etti beni hak dükrü muhabbet

Aczi mahuzken bu âdemiyet

Var onda pek çok âsâri kudret

erzâ tâlî at eyler itâat

La'rif edilmez ondaki kudret

Dimâğ mi râit her felsefeye

Basiret gözün açan kimseye

Âfâk enfîs dârül ulomdür

Bahri ledün hem kenzü'l fîrondür

Bir mââşu lîr ilmi mââda

İki kapu var aç, dimâğda

Mââdet ilmi dîr ilmi diyânet

Muhakkak var lîl yevmi kuyâmet

İymânın lûduz kâdiri mutlak

Kuyâmette tekhar yaratca çok

Çok zükür bulcüm iymânda rûsah

Azlaşa gider cismindeki rok

Ölmüşçeleri sen sanmadırılmı^ş

Gâfil olanlar bu sırre bilmez

Ölsemde ihyâ eyler okâdir

(İRCÂ İBİLMA) eyler okâdir

Eyle tefekkür sen kendi kendin

Bir damlacıktan dünyâya geldin

Karşır (NUTFE) hak (HELETA) ya

Gören duyan bu kulkate mâya

Eyler hidâyet doğru yolu hak

Dingle hak oku âyâtü elhak

Duyamak ve görmek yok gökte yerde

Dağlarda hattâ baherde herde

Aklı ferâset idrâki irfân

Tebliğ irâde kudret firâvân

Var sende böyle lîr çok emânî

Zulmetine cana gel cehlini ât

Tahrîf olmağ âyâti muhkem

Enfîsle âfâk yazmakta her dem

Tamir kelâmı şek yokki sen din

Esmâ^{zifâti} mutlakki sen din

Şâhid arırsun bu iddîaya

Ahsen zifâta zât oldu gâye

Sende o ahsen suretle sûret

Her varı câmi lîr bahri hayrat

Başla hasına âlem dir vücud
 Bütün eyyü isri onda mevcud
 Muhîye eyyü eyyüya muhâat
 Tanrıye giden müstekiym urât
 Ara onda sen sâri ezeli
 Nasıl kuruldu dinin temeli
 Ahdi (ELEST) a ervâhu davet
 Etthi ve yazdı misâke hüccet
 (ÂN) i zuhri yecmi ezelde
 Şahid edipte hak seni sende
 Kurdu erkâmı koydu temel hak
 Ahde vefâ et olsun yüzüñg ak
 Gâfil degilain ahgoyleding (YED)
 Kâmil bir erden ahding müekked
 Adâliñ öğren her şeyden evvel
 Erkâmı anla çünki mi evvel
 Zor etle keldi bu mülküycâd
 Etthi lizi hak sıratın irşâd
 Câmü ledimmi hümayâdu âdem

Olmazmı riâris evlâdi âdem
 Ziy kan arın sen deyyta Cehilden
 Kalbini temiz le toli emelden
 Gizli dir sende tanrı şifâtiñ
 Çoğaldıñ halkı yaydı kerâtiñ
 Bu risâle ile kitâlu meftor
 Âpâkiñ tartar bu (RAKKIMENŞOR)
 ulviy ve süfliy evvel ve âtiñ
 Heysi var onda gör beyyi nâtiñ
 Aq kalp gözüñü irfan ile leat
 Yazmakta âyat enfiñle âfâk
 Bak oku onda cennâti horiy
 Marâ kimdir bil anla ne toriy
 Gârap nedir bu mükerreâtan
 Caddâhî etmez onunla zâtin
 Her noktada var muhîyi âgam
 Her zerrede var mediyhu meriyem
 Aynı nokta kendi iken insân
 Çokluñu görüp olmakta hayran

Kendi âleminden daha geniş, kem
 Görse olurdu kendinden ürken
 Aç, gözünge bak kendine gör sen
 Derman olan dert sarımsa er sen
 Sersin âdesain zorette aygır
 Ara bulubup iç, süpette aygır
 Peyzi sezilir şafâte mevlâ
 Gâflettemisin yazık sen hâilâ
 Âdem kelîğin geyiğe bîyle
 Gâfilce ömür ömürünü zöyle
 Zoretin senin aygır o zoret
 Başkaka kalmaz doğrusa ziret
 Kelkat kitabın ara sen senden
 Yazar o oku ezgi deminden
 Sen merkez idin tecelliyûta
 Senden giden yol erer o zâta
 Tanrı sana bak sevgi ^{sin sunâr} ~~sunâr~~
 Meyma ~~görmü~~ reytaña tanrıdan et ör
 Bulmak diler sen ömürü câvidân

İnsanda ara insanda o can
 Âdemün sürrey gelirmi dile
 Bilmez o sürre melekler bile
 Getmezmi sana bu sözler ey can
 Hep mukarrelîyn degilmi insan
 Anlayanlara sürri sinek sâz
 Sağır kulağa darul zurna âz
 (BİSMİ)(ERRAHMAN. ALLEMEL KUR'AN)
 (HALAKAL İNSANE ALLEMEHÜLBEYÂN)
 , 2022 ,

GÜZ

Eskelki manzo mem bahar ve
yaz fahm aiddiy lunda güz ve koş fahma aittir

Barka ahenge girmekte cihan

Bu demir, mege tahayyir ettim

Aklınca söyle tefekkür ettim

Olmanın rakan bu mor sim hazan

Böyük bulutlar koşar remada

Böyük lükleri dağlardan ekber

tutur gökleri afa ke yakser

Estikçe olup istif havada

Zifiri riyah bulutlar eyvâh

Örttü her yeri ne kasvet ^{efgâ} ~~de~~

Matem libarın geyecek eayâ

Her taraf birden kapandı nâgâh

Sim riyah zulmet çöktü cihâna

Çevremiz san kapkara demiz

Canlar naka ne kasvet engiz

Baktıkca yürek gelir cihâna

Dağlar sualar seşilmez oldu

Kapandı lütmün görünen her yer

Öyle yağmur ki tofâna benzeyen

Sellerden yollar geçilmez oldu

İn şarulları gök gürültüsün

Göz kamıştıran şittetli beşer

Ateş, kamçıdan vakti hiç farka

Ya güleriken v. sarımtı v.

Dehşet içinde yürekler oynar

Pakat ne çare deriyen bir şikâet

Korkun içinde olurdu meşhâet

Bu şikâetçe akilet arar

Şittetle şimşek çaktıkca gökte

Galyana gelir simirler oynar

Çaktıkca gözler kapıyın kepar

Gük lene devam ettikçe gökte

yağmurdan eski gözellik gitmiş

Bahar damlası pırlıdâr parlar

Şimdi ise hep pırlıdâr şarlar

Neden o hale nedamet etmiş,
 Ya furtanada nedir bu zillet
 Olmakta yeşil yapraklar yağma
 Bütün gözellik olmaktaki bu
 Yavaşla kiraz, sylene kıldot
 Hiddetle köyle sarılsın esir,
 Yaprakları çarptı yerdensiz
 Sarıncup hep sin takti bir yere
 Bu gidişin pek çok çirkin gidiş
 Hani evdeki devri kalâret
 Ne latîf idi cihânı zhar
 Kallâlere neş'e verildi eşâr
 Seğirdir sana etmek melâmet
 Attı ağaçlar yeşil kılıcı
 Bilmem ki sana ne faydası var
 Bütün neş'eler oldu târümâr
 İpekledi yazık zekim binâsı
 Güzel gidiş kim etti pişman
 Harâretini ettin neş'e haline

Girdin neş'e yekmek vebaline
 İttiğine bak edermi duşman
 Muradın mademki yok etmekte
 İhya etmeye hiçte lüzom yok
 Gördüm imara ihtimamın çok
 Yakınlarında köyle gitmekte
 Her neden ise zulmün sarıhiç
 İşler ken acap düşünmedimmi
 Nazlıman ahîy yerde kalırmı
 Neş'in ettin bu emri kalıhiç
 Zâlim zulmüde gelirdi dehre
 Yüklenis gides o hari vebâl
 Feruam eder cümte ekli hâl
 Bulur ondada harku bir kehre
 Geldiği zaman o ratvet nişâr
 Durmaz em karu fikir edersin
 Sejnâk yer arar dararsın
 Mahveder seni vğün ilk bahâr
 Geldiği zaman kutlu nere cürân

Hayât penare coşar hem daşar
 Rok yağar gökten ölmüşler kalkar
 Bahar perisi yüce kahraman
 Otlar! ağaçlar! edin inşirâ
 Korkmayın mertce durun hepimiz
 Girin tohumu pürüm kimimiz
 Uzlattı ki var zerk ile safâ
 Uzlattı edip bu devri imrar
 Emiyndir emiy his hucre nişin
 O hep tohum da pürsada mekişin
 Sen râd çıkarız gelis ilk bahar
 Yalvarma rakın zillete düşme
 Mer hamet unup kötü zalimden
 Şikâyet bile etme halingden
 Merdcesine öl minnete düşme
 yok yok görüñüm fikrim hatâdır
 âcâzi devre atf iftirâdır
 Devranı sandın zehre bu kâre
 Âcâzi

yok yok görüñüm fikrim hatâdır
 Kimdir bu devri eden idâre
 Devranı sandın zehre bu kâre
 Âcâzi devre atf iftirâdır
 Kara görüñle bu ahdî âciz
 İsyân ederse aqvut ilâhiy
 Anlarımız biz yörap kemâhiy
 Devrâm âlem âcâzi hâiz
 Lürküm hareket menfi vemüslet
 Nigâm âlem büyük râveylâ
 İnkisâf eder ziddile esyâ
 Bu durumdadur kemali hikmet
 yapup yetmekte devri Cihânın
 hangi safhadan hak san regiler
 kemalin kulun düşer ezilir
 Kanunı budur çünki devranın
 Bir objektiften bakınca gine
 Dönerler daim zürring ce lak
 Basıyt görüñle lengyer leker dak

Gözde haig! dolap kulpu Çekene
 Yer gök dönişüni diler azterarı
 Min cızıptır bir kurute edvar

~~Elbet~~ onlara çeken kurut var

Filinde onun yok ihtiyarı

Nedir bu kudret müdiri kimdir

Muhtarını her şey kendi filine

Muktedir midir aksi nasline

Bu intizamın emiri kimdir

Âteştede var gerçi hararet

Bağlar oda kumru devre

Sünpe yok her şey haig bu emre

Zan etme helak eden hürodet

Erya da yoktur filinde muhtar

O kuvvete haig cümle erya

Muhtarını Feyzi filinde hâlis

Hayrata dır, mezuri buradan çkâr

Nedir bu kuvvet bak allah allah

topraktan âdem âdemden toprak

Anladın sa gel şu hikmete bak

Haülü kuvvet hep taarruda killah

(Son)

(Nefesler Kırma)

7, 8 mayıs 1893 ²⁵ 26 nisan 1309 = pazar ^{perşembe}

«Nepe»

geldim yokluktan açtım gözümü
 Çokluk içinde gördüm kendimi
 Kapadım gözüm süzdüm özümü
 Teklik içinde gördüm kendimi
 Anne rüdiyle beslenip vücud
 Kemâle doğru bakladi su öd
 Zebneden razıken vermişti mahood
 Çokluk içinde gördüm kendimi
 Kemâl buldukca dimağda fetret
 Myandı hende görmeğe kudret
 Tanrı insanı geldi hasıret
 İçten içeri gördüm kendimi
 Korkuttu beni kendimi görmek
 Oldu zaruret korku gidermek
 Kuluvaz bulup mürride görmek
 Bir ere muhtaç gördüm kendimi

Hidayet haktan rehberi buldum
 Birlikte gidilip mürride gördüm
 Verdim ikrarım maksoda erdim
 Cennet içinde gördüm kendimi
 Dinledim ondan kelâmullâhı
 Kelâmullahdan cemâlullâhı
 Noğurk etti masivallâhı
 Nozlar içinde gördüm kendimi
 Cümle esyada gören görünen
 Der allahallah terliş okunan
 Aznadar esya zâtullah aşyan
 Gazyan içinde gördüm kendimi
 Oku bu derri velhi ödemde
 Cümle esnayı görüp den sende
 Mürride ikrar verdiğim demde
 Vurlet içinde gördüm kendimi
 Gördüğüm her şey cemiyi âsar
 Birer samâdan kelâmler her var
 İhtet ile bak ^{kimin} döğleyen ^{oldular} ayar

hayrat içinde gördüm kendimi
 Mirzide Feyzi hende ol hende
 Kalmaz aslı korku varsa zende
 erler kutarıy sil sile sinde
 Birlik içinde gördüm kendimi
 (Diğeri)

Kurbanım tığlandı çarçım yandı
 Cümün cürmün ahtım âli Aliydir
 Soyuntum lilişim ikram bağlandı
 Ehli beyte aşkım tû ezeliy dir
 Tığ beendim boynunda rehberle gedim
 Güziim yerde öziim darında durdum
 Candan geç dediler el yudum zundum
 Geçüp her varlıktan can vermeliydi
 Erşinde durduk girmeden öğce
 Dört kapı selamın verüp alınca
 Ehullah erkâm ince dir ince
 İzişiz içeri girmemeliy dir
 Kabol izni geldi girdik içeri

Rehberle birlipte gittik ileri
 Teslim edüp rehber çekildi geri
 Elinden tutan el hakkın eliydir
 Pügrim kulağına verdi pendini
 Gözüpte boynumun bağlı bendini
 Lekrar ettim ezel demi ahidini
 Uyandırm göfletten ahdim beliydir
 (Sekahim) derlestin yedi kudrettoten
 Zince mest oldum meyi vahdettesten
 Her müskil haldoldu çektim zulmetten
 Pirim hümkâr hacı leşktaş veliydir
 (Uâdi-i cymen) dir mukaddas toprak
 Ziretim bu meşplâna haş ayak çaplak
 Pügrim buğurunda mübînür pâ durmak
 Müşâke ezelden olıyn temelîy dir
 Gürohü nâ cıyyim züpe nelâzum
 Mû minin miraci kaldım namâzum
 Cümle erenlere ettim meşâzum
 Mûşâhim Muhammed rehber aliydir

Muhammed Âli'den Feyzi şikârim
Kalmadı gönülümde sekkin' gümânım
Âhdim şikârimde diyim ismümüm
El ele el hakkın kudret eliy dir

Digeri

Erenler namaza ma'âdi ma'li'ot
O emaz bu nazda gill'ün fî'cor
Mî mine misa'etir makama makamat
Terhiyd namazi bu (na'rin ala'not)
(Kulid' mllâh) emri habi şeriy'at
(Evid' urrahman) der serru tariykat
Şeriy'at takliyd dir lülilü hakikat
Bu lülilü ifsaya erenler ma'zor
Şartıy usolsunz ahde uyulmaz
Takliytiz takkiykin yolu kulunmaz
Tahâratı^{çok ise} asha namaz kelunmaz
Böyle namaz kilmak zorundur, çok zor
Cann dan varundan soyunma gerek
Soyunup ikrama lürünme gerek

Boynuna ip takep sürünme gerek
Aça rahmet habun o rahli' gâfor
uyupta rekleere ere erince
Tutup (yedullah) ahde girince
Sunulan o demde şkrar verince
(Sekahüm rahliüküm zarâlu tahor)
Terhiyd emir dir bu şahidle meşhûd
Bir olur bu erde şâcidle mes'ûd
Mutmain kalb ile olanlar hoşnot
Terhiym eder cenn ferihî fehote
(Sekahüm) şerleetin içense ârif
Ölüpte aslında olanlar âkif
Erenler namazın köykedir târiyf
Bu namazdır Feyzi terhiyde huzor
(Digeri)
Erenler huzori huzorullâhote
Mazhari envari hakliylullâhdır
(Kefailillâh) O ku kelâimullâhdır
Âlemin cemaliy cemâlullâhdır

Sıfatı esmâdîr zâten şühodîy
(Halîşpetüllah) der âdem vî Codîy

Aynı ezel lû dem eyle sî Codîy

Vahdetin hakrînde seyri fillâh der

Aldanma devrâne aynı dem lû dem

Hâzır gâip erler aynı bir âdem

Küfrile îmân hep tanrıdan mülbem

Erîgin meydanıy cihâdullah der

Özüngdedir derşman kendingi korn

Erenler izinde tamkinle yürü

Özüng sarvaşın bil ol sarvaş eri

Erenlerin yolu rızâullah der

Olmak ister iseng mahrem esâra

Kemending boynungda kolcaşing dâra

Cam fedâ eyle vecdi dildâre

Tapılmaya layık rûğâ tallah der

Peyzi geçip dekrin zevkî gumundan

Şoyunup can ile cümle varından

Akdingde râbit ol arın kiringden

Ahede vefâ iden ansârullah der
(Digeri)

(sefiyl dedeyi tanziyr)

Cihân zahrârında bir ağaç gordim

Yedi lûdağa var oniki dâliyy

Cihân meyvasının aslınu gördim

Baharı Muhammed meyvası Âliy

Kokleyen meyveyi sîrri aily der

Mutlak akrarı var (kalo beliy) den

Makâmı cennettir tâ ezelîy den

Hamuru Muhammed meyvası Âliy

Âliy hâletlerin dö'ken dir âbin

Sulcaşan Muhammed yerin türâbin

İhret ile oku helkat kitâ bin

Lokması Muhammed göda ru Âliy

Ağaçlar altında sular akar şen

Ötüşür kuşları her taraf gül şen

zavkına pâyân yok diydeler ro şen

Neşvesi Muhammed nevâsi Âliy

Her türlü çiçekler onda açılır
 Kimisi saklanır kimi seçilir
 İki sign serbeti onda içilir
 Selselsiyel Muhammed sakıysı Aliy
 Anla bu errariy Aliyden ayân
 Muhammed hüccettir Aliy okuyan
 İki cisim gerçi bir candır iman
 Münziri Muhammed hediysi Aliy
 Sefiyet Feyzi insan (Sel' al mesaniy)
 Bir ağaç, hengeleri gördim insanıy
 Her kesim dileği ol kerem kâniy
 Bihteri Muhammed bâlâsiy Aliy
 (Digeşi)

Görünen gözüne gözünde gören
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir.
 Cümle mezhâbir de âhenği süren
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Bâdi mahabbetle deriyü eysel
 Dalgalandı kurdı bulkata temel

Erüpe bu deriyü tabriyk eden yel
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Mûşanz kenarsız bu deriyü nondan
 Çekan bir inçidir renk veren nordan
 Yedi renk gösterüp zıya dağudan
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Muhammedle Aliy ikisi bir tem
 Bunların âynası pâkindir zoson
 Mürşit rehber olup hidâyet veren
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Âdemün zelleşi hehilin kâniy
 Dalâlet içinde Nohun topâniy
 Garkile necâtin sarıyk lürhâniy
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Halîyullahâ â tertem necâtiy
 Morıya veren tor damucigâtiy
 Tırsaya mürakkar eden hayâtiy
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Cümle mezhâbir de gören görünen

Meydan bu göfletten kendingi öğren
 Azikâr hem gizli renkler gösteren
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Hak ile bâtil hep mikverî âsâr
 Haşşâ dek dikenmez cidâl bu edvâr
 Terhiydî mutlaktan gösteren diydâr
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Haktan başka bir şey görmez gözü
 Erenlere kırar vermiş, e özü
 Açan hakikati görmeyen gözü
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 Tanrı sözü eyyü müslâet ve menfiy
 Her lîsî lîsî ilâme mazharîdir Feyyîy
 Bîntüm âhenklere renk veren gizliy
 Nuri Muhammedle Nuri Aliydir
 (Dîgeri)
 Erenler derildi erkân kuruldu
 Bu ev erenlerin liyat eviydir
 Cemalullâik onda ayâm görüldü

Derlemilen bu ev vahdet eviydir
 Vâdî i eymen mübarek ağac
 Hazretî Mosaýa bu idi mirâc
 Mosa idi yanın ilâret gözüme âc
 Hakikat rejilen ilâret eviydir
 (Lenterâniy) dedi etti te cellâ
 Mosaâm gözünden bakınca meclâ
 Parçalanın daýdâr baylan Mosa
 Terhiydî esrarını râ yet eviydir
 Hakka vâsil olmak dilersem sende
 Hakka erdiren yol sendedir sende
 Her derdin dermanı vahdet evinde
 Can verüp terhiyde vuslat eviydir
 Yaklaş, mak ister sen ulu sultana
 Lâke sarıl önce edep erkâna
 Harîyet ile Feyyîy gir bu meydana
 Harîymî lâhotun harîyet eviydir

(Yâ'imâm)

Sâini Mustafâ imâmül elbâr

Tâki i ker serdar haydari kerâr

Matkulmezâyâ küflümüs, küläät

Vârisil ilom hem mahzenil esrâr

Memba issahâyâ Merkezil ilâ

Emügnül evliya vasıyyül muhtâr

Fâtihatül kitâp nür hatül velâ

Mazharul kelâm hem hüccetül ikrâr

T, ekri vilâyetin sadre uliyân

Cihan daire o noktası perçân

Resolu kileriyâ habıylenllâk der

Sen resole hakka habıyle sin eyyâr

Ciümle mü'minlerin mer'asâ senâin

Gâdiyrola vasıyyet lûlâ istikrâr

Cürâb o lûlak hâki rehinde lûze

Göklere uc, maktan ulu iftikâr

Kemâli keremle Fezzigge lutfet

Dergâ hungda olam ahkâr hizmet kâr

~~Resmî~~

(digeri)

«Besme'sra'li»

Tasliyhim evradem zikrim

Yeti, elim tut yâ Aliy

Gece gündüz, senâim fikrim

Yeti, elim tut yâ Aliy

Medet hacı lektaş, veliy

Gö'âterem iiftâ samediy

Lem yelid ve lem yolediy

Er râru llâh mütemediy

Yeti, elim tut yâ Aliy

Medet hacı lektaş, veliy

Bâhu mediyretürre'öl

Zevci âgrâ küffî betöl

sen de rezanllaka yol

Yeti, elim tut yâ Aliy

Medet hacı lektaş, veli

Sen sin resolün mahremi

Agar mi ezelden hem demi

Cisminiz cismi demin demi

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Roşunı muhamedin roşıy

Loşanı emmare noşıy

Fülke necâte aîlekeşıy

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Vârîsi ilmi emleyi

Sendin kerîmü zil'atâ

Menbaul cödü vâssehâ

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Sendin ke vâsseyü mütlak

Hâdiyi dîgn hücceti hak

Nefsini lîlen in muhakkak

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Adungr angın ilâidet

Lenruze sanga itâat

Leningdir hakke ilâvvet

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Kalbinde iymânım sendin

Hakikat küşkânım sendin

Ahdile peşmanım sendin

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

İlmü irfânım temelî

Kutlâi iymândaş ezeli

Yedullâhdir kudret eli

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Feyyîz senin akkas kulunıy

Tutmak diler doğru yolunıy

El tutam sen uzat elinıy

Yetis, elim tut ya Aliy

Medet haca bektar, veliy

Fahrin (ya pir)

Fahrin emrim	evladi ziyrim
Flem derte ziyrim	pirimdir pirim
Şifku same diy	nozi ahmediy
Gavsi ebediy	pirimdir pirim
Sırrı ezeliy	nozi müneleliy
O nezli Aliy	pirimdir pirim
Şâhı evliya	Tâce asfiryâ
Sırrı mâ evha	pirimdir pirim
Menbâi sehi	maideni vefâ
Câmir hak nîmâ	pirimdir pirim
Şevsi nûk felek	hâdimi melek
Bahr, eden dilek	pirimdir pirim
Hedi i imyan	eng açık lûrkân
Fahrî horasan	pirimdir pirim
Fazlî zül celâl	zahidül kemâl
Hamidül kural	pirimdir pirim
Kut lül 'arifîyn	Gavsiül vâseliyn
Mikrül 'âşkiyn	pirimdir pirim

Mahari şüto h	mürşidi şâyöh
Şühböhüm şühböh	pirimdir pirim
Âcâziy mutlak	kes, feden elhak
Bahrî kenzü'l hak	pirimdir pirim
Nezir yedullâh	eyleyen âgâh
Gösteren güvâh	pirimdir pirim
Dâvâmi tâhir	hucceti zâhir
Kudreti ka'bir	pirimdir pirim
Erkânü sâdik	Dermânü âdik
Talibi bâzık	pirimdir pirim
Dinle ey kardâr,	hizlere goldâr,
Şah haccı lekter,	pirimdir pirim
Vasfı ne mümkîn	huccetü'l metin sâdretül temkin
Lahûtiy mekîyn	pirimdir pirim
Bizlere edep	hiç almamak lep
Cisim ile cân hep	pirimdir pirim
Habîbli ezel	eng eski temel
Mürşidi mürşel	pirimdir pirim
Feyziy dir isimim	rohüm ile cidimim

Hüccetini deryim pârimdir pârim

(Besle nefes)

uzandı çaruklar erler derildi

Gerçek erenlerin meydana gelir

Rehberle bu evde hakka erildi

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Harb-i sung Kullingde Taranam

Bu ev cilvegâhi on iki imâm

Corî'siynâ gili mukaddes makam

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Lamiz yârek ile gelenler dâre

Erirgemez canın verir dildara

Derthimim bu evdir derdine çare

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Mukaddes makamda rahmet ile gir

Âlûlu erkânâ hurmet ile gir

Ehli heyet eviy bu huzret ile gir

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Farsata ferit etme kendinği öğren

Haktan başka değil gören görünen

Hakkın Cemâlini ayân gösteren

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Perde perdesin den içeri gir hep

İçten içeri den görünmekte hak

Vü'cüdün insânın kelâmı mutlak

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Cümle masivoyi zilîp atıran

İkilik perdesin yur tıp atıran

(Sakabüm) zerkestin cana tatteran

Gerçek erenlerin meydana gelir

Gerçeklere hakkın ihsânıdır bu

Fuziyi gerçekliktir gerçekler yolu
 Gerçeklerin yolu ulu dur ulu
 Temiz bir meydana kutlu be müstlu

Gerçeklerin meydana dur ulu
 Gerçeklere pirin ikrânıdır bu

(Diyân ve Gazeliyyet)

(Keremî)

Muhammed Mustafa dur zî'li envârı kudsiyyet
 O zâti ak derin olmuş, vü'codiy âleme rahîmet
 Medârı deruri dekrânder o zâti rahîli necdet
 Cemalîy rû'yeti mirâci kalli râkîli râfvet
 Ş'irâfet kâ'beye meyhîle geldi onda ulviyyet
 Tesecât olmasaydı kâ'beye gelmezdi bu rîf'at
 Kasr mahrûbeydur kâlam der isem ey'leane hayret
 Nomanâden acap yazmış, okuğu hâmesi kudret
 Okur (kul inna mâ) den ders iden lîr kâmile hîzmet
 Görür sun'inde allûmün ulomün ârifî: sîmmet
 Keş' ile göz ve kirpikler kulak emf'izki ser hayret
 Ağzla saç neçin müfred nedir var bunda lîr hikmet
 Bu tertîy lîr temâ'niyeten bilindi hikmeti helkat
 Nedir lîr ekmelî tertîyê nedir lîr ahserî de ret
 Kelâma sâiri sun'inde lîl magmone kul ric'at
 Zilâli gâfletî imsâ'ider lîl dîydeî ihret

Hesliğin işine ancak elif lām miymle vār vuslet
 Olup ^{irfanlığa} ~~zükürü~~ rālik de et tabiiylı mahizyet
 Rümazun nürüne Feyziye sana vermişti ek hımmet
 Cefeyyüz sende ondandı ki tutan dāmeni ismet

Salāt Oku ki: bu sorette (nafsi korıyıcı
 mübarekiy Ali vesole id hāl et)

İsvei İli Aliy der mezhebi irfānımız
 Dostuna kul olur, man olmak der, manna şünümüz
 Şere Terhiyde girüp irfan yolunun norine
 Hak Muhammed Mustafa der rehberi imānımız
 Öğretüp ilmin rümazūnı bizir irşād eden
 Vecdi mekremden Aliyyül mürtaza öz cānımız
 Zösterik Kazım Hasan ağızı Huseyni Gerhelä
 Fiteneler topanunun Nohiy iki sultānımız
 Şah Aliy zeynelabä Bāker imānı Cāfere
 Rey mürşid bunlar bizim sağılan ark küshēmimiz
 Mozei Kāzım rıza Gerçek erenler önderimiz
 Hem takiy ile nokiy nin nolidi; irfānımız

Askeriyin askeriyiz, Mehdii zāhül zāmin
 Ehli beytin son imānıy müridi zülhēmimiz
 Bu imānlar şere Terhiyden zıya ne, z eyleyüp
 Eyledi teneyiz ne rullāh ile mey dānımız
 Cümle onı sonlar gürshi Nācinin kudsında tūl
 Hacı Bektaşî veliy dir can eviy mikmānımız
 Feyziye hamdii zükür kul şüfhedir pak yoldan
 Lāimin leuimyle kılınmaz ark dānāmımız.

(VE MENDAHALEHO KĀNE ĀMINĀ)

(VE ENE NOKTATÜN TAHTELBA)

Ādeme verdi kelāfet zāti rahmanirrahim
 Yanchi düştü kuskandı, tan nāra seytānirraciy
 Loretin ahsen şefatle halk edüp hayyi kadıyın
 Vecbine ilmiy rümazūn yazdı hallāke hakıyın
 Hilkatıylı Zāhir oldu ilmi illānı alıyın
 İstü vāi vechidir (HĀZĀ SIRATÜN MÜSTAKİYM)
 Kameti gerçi eliftir oldu mungam bā ve miyın
 Onda her mānāya yol var onda cennet hem cahizim

Birimi nin bî noktada gîzlidir beytül'azîm
 Nokta kâbe noktadır beyt noktadır kulbî selîm
 Nokta beytüllâh 7 brâhîmü evvâhîm kâliym
 Nokta der dâri' emân hem noktadır toru kelîym
 Nokta ye eyle zîcodîy noktada nimet dimîym
 Nokta ye had, eymeyonler hizli deytânî leîym
 Nöktai indel huzor ol ol epenlerle nedîym
 Noktaye vuslet ile olsun dimaîy anber zemîym
 Mahrem ol ihrama gis ki hak aça kezi kelîym
 Kurbanıng kes hak sözi dinle kulak ver bul naîym
 İzle gel hac nîskünî Fezzîy olup mahrem mukîym
 Hem tarîfette Halîylin eyle meydânıng hatîym
 Ferîti fursat etme gel iç sel selîylden ey fehîym
 Olmanın akseñ rıfâtıng mahvü ebter hem akîym

EL İLMİ NOKTATÜN KESSERÜ HELCÂHİLON

Her zeze ilretle hak hâliy meâlin gösterir
 Cümle ezya tanrınn hikmet kemâlin gösterir
 var lisâmî hâli ezyâda oku her hikmeti
 Eng sahîyh sâlim beyânı lîy misâlin gösterir

Görmege hikmetleri ince görüs, ki göz gerek
 Tanrınn ezyâ lîze akseñ makûlin gösterir
 Aynı kânon dur lûtînn ezyâ devâmında dârun
 Eâhîli ilmi hakikat küylî kâlin gösterir
 İleri mutlak nokta der câhil olanlar çokları
 Bas kelîm ilmi İdîymînn ilmi kâlin gösterir
 (Dîymî kayyîm) fetretünyküm giden bir doğru yol
 (Fetretüllâh) âyetî dîymînn kemâlin gösterir
 (Ahsemî takvîym) i fetretter oku (ümümülkütâh)
 Hak lîze dîymînn tarîfke imtîsâlin gösterir
 vechi âdemde oku (zeb' almeâniy) hatlarınn
 (Kul kefi billâh) a hak tanrı Cemâlin gösterir
 Hangı seunte yîz çevir seny (zenime veçhüllâh) yozal
 (Telâhî tullâh) rengine tap hak vîsâlin gösterir
 Kendine kendi bakınn mis'âte ezyâda ilâh
 Zâtînn idrâkînn vechi mehâlin gösterir
 Öp ayâgîy toprağın Fezzîy Halîylin kel nîyaz
 (Sen me veçhüllâh) oku vuslet zelâlin gösterir
 (Kulidullah) zâtu'llahdır akil idrak idemey
 (evîduerrahmân) sıfatla istidlâlin gösterir

(MEN AREFENEFSH. FEKAD AREFE RABBEH)

Kâfî Nomon sahasında noktâi lû'ûd vücod
 (Allemel esmâ) ketâbe ilmi esmâ'dur vücod
 Dii sûtö'n üzre kimîsi (ak seni takvîym) ile
 Sırrı (ev'edniy) i vahdeti gerçi edniâ'dur vücod
 Men zî cümle zü'ûd'ur (levke mahfuz) ondadır
 Hem (kelâmullâhî nâtik) nakli to'lâ'dur vücod
 Kâhedem ak vâ husosiy bir nazâr gâh kalbî var
 Ondadır hem (isrâ'î âzam) beyti ulyâ'dur vücod
 Sığmayan (kesmü mekân) a sığk kalle künyede
 İlmi esmâ irtüvâsiy arşı âlâ'dur vücod
 Zâtini zan netme esmâ'dan râfâ'than ayırır
 Vahdeti mutlak içinde dâirri yeptâ'dur vücod
 Kendisi zâhir fakat mâhiyyeti pek gizlidir
 Kimse ermez sırrına mirâcî mevâ'dur vücod
 Râkû'dur rohu ilâhîy zem'âi hayyî kadîym
 Cüm (nefâhtü fîhi min rohu) de peydâ'dur vücod
 Sö'ûse o zem'â finâ bulmaz gider o asluna
 Hak ile bâkiy refâ'tullâhî mecrâ'dur vücod

Bilmedî sırrın dî'ânî cümle melâk'atâdemin
 Câmrun mutlak sözü her söze mânâ'dur vücod
 İlmi (mâlâ'tâlemün) un Fezzîy hayrâm lungün
 Tan mülekem hallî pek güc, lîr muammâ'dur vücod
 Nazm (ikrâ'î lîsmî rabbe'k) vahyî olâ'dur vücod

(Zeynü mülek')

Girip hü'ûlâ zeynü'at'ten yola güd akdi lîj'atle
 Lihâse marifetten geyde tut menzîl hakikatle
 Güdâyi rohu lîl mutlak gözle ahlâktır in sanda
 Ne mutlak hak seni insan yaratmış, bak bu soritile
 Beğendirmek için kendin kapılma halka ceryânâ
 Sakın sen kendi kendinden utanma zâ'iyî gâyratla
 Hâsel kizlî rîyâ'dan pâk edip olmas gili kalling
 Zü'mür olan geç, tövriyke erliyâyı gir bu ziretle
 Gâzâp kiznî adâret pürüm mir'â'tî dâlden sil
 Korun da câmuna kuyuna yazık'tır tîyyü şakvetle
 Ne hâcât hepsini saymâğa belli hep gözle ahlâk
 Bîlâ'atler çünki her keste omu hem zâ'mu zühretle

Hünər bilməyə deyil olmaq iken meddahi ahlak çok
 Begenmek hüsnü ahlakiy acap kâfiri hürmetle
 Calısta lüyük ol eltäpe lütfe hürəti halik
 Zorlaşur, aləme bol bol pakət zərte ziyakətle
 Bilir lüzüm pakət olğun liri er bulmaq samı pek gür,
 Arar hər kəs dahiy bulmaz niçin dünü himmetle
 Olursang sen eger olğun olur humlar hile olğun
 Ara olğunluğun kəndəngide evvel çok basıyretle
 Eger sülail kəngə zərər lü ilmi kimdən ögrendin
 Cevabım olğun erdem duyduğum pendii nasıyhatle
 Yeter Fezziy yeter çok söyləmə sözlə deyil erlik
 utan mən zəndeki ~~və~~ varlık felak bulmaz meşellə
 Kəsurang çok zəfiət mən Habıylıngdən nədəmetle

 NA'TİRESOL.

Göncai Gülgəri vahdettir Muhammed Mustafa
 Bülbübi lüğü lələğüttir Muhammed Mustafa
 yök iken älem temerrüc eyləyən nuri idiy
 Bərsi təkriyini hülkəttir Muhammed Mustafa
 Ay Güneş, yıldız hüləsə cümle mərəcodüte hep

Həsəaten liri tohmu fətrəttir Muhammed Mustafa
 Evvəli hülkat odur hem enbiyanın əng zəmm
 Hem hidayət hem vətənpəşir Muhammed Mustafa
 Məhəvəri kəvri məkəndir evvel əhər fətrəte
 Məhəsi ən vərə kudrəttir Muhammed Mustafa
 Zəti pəkıydir ^{o gün} ~~əhər~~ kəvri məkəndir məhəvəri
 Kəvri sümü risələttir Muhammed Mustafa
 Aşərə nüril eyləyən nuriydir ancaq ädəmniy
 Rahmətü rahməne vüsəlettir Muhammed Mustafa
 Dürri mi rücuş edər hikmət zinədəniy zəkür
 Zühdeyi əzrər hikməttir Muhammed Mustafa
 Toplamsı tərət zəhər incili kəri anda oku
 Hətemi hətəri nüləvvəttir Muhammed Mustafa
 İnsi cinini topladı ziri lirsəi kəsəndir
 Rəhberi gəmi hidayəttir Muhammed Mustafa
 Şafiqi zəmi kəşimət lüz künaqqar küllərə
 Nədiri dürri zəfəttir Muhammed Mustafa
 İlticəgüny odur lü Fezziyi lüz gərə nim
 Dəsti güyri cümle immettir Muhammed Mustafa

Digeri

Sem' ai diğvân vakdettir Muhammed Mustafa
 Menba'i esrâr hikmettir Muhammed Mustafa
 Zâti plikiydi ilohiyet zâ'ir zâ'lesiy
 Rohi pâki cümle fetrettir Muhammed Mustafa
 Yok iten âsârı bulkat nozidir lem'a ra'can
 Menze'i ekvânı bulkatir Muhammed Mustafa
 Tâ'âhed sömmez ziyâsuy sem' ai terkîyeddîr
 Dâ'imîl bâkiy hüviyyettir Muhammed Mustafa
 Bir isâretle yaraldı gökteki kurrân kamer
 Menba'i âsârı kudrettir Muhammed Mustafa
 Hak teâlâ hemdemi mel'îseldir âldiyyet ile
 Nâ'ili hatmî hatmî râ'âletir Muhammed Mustafa
 Âlemi süflüğe geldi açtı allıyyıye yol
 Pek beri râhi hidâyetir Muhammed Mustafa
 Geçti elvâliy ^{semâvîy} ~~çakır~~ tâ çakır tâ rîdreye
 Mahremi murâcî vâziletir Muhammed Mustafa
 Rahmeting derjâsining sâlih kur'ân al'mar' kanat
 Sâze bahâri kenzi rahmettir Muhammed Mustafa

Seyyidi sâdâte cümle enbiyâi sâlifing
 hâtemi hatmî mübârettir Muhammed Mustafa
 Evvelingnü âhering bir ulu sultâ neder
 Sem' ai âpâki sepaattir Muhammed Mustafa
 Uer salât ile selâmı rozü sep olân sefi'
 Feyyiza gâim sepaattir Muhammed Mustafa

Digeri

Allah allah hak teâlâ dan kulâifet sende dir
 Menba'i fezle ilâhîden ^{ân} re'âdet sende dir
 Aç okun cümle rûme gâtiy kitâbulleâh yagor
 Mîrâzidi akling buğorıyle ferâset sende dir
 Kilkatî Âlem senin rorıngden oluştıur ayân
 yâ MUHAMMED hâtemi hatmî risâlet sende dir
 Âyeti (ÜB DÜDBİHİ EZRİY) den aldım delâimî
 yâ Aliy seypi vilâyet hem hidâyet sendedir
 Anıladım EŞRIKHÜFİYEMRİY rûme zıyle deni
 Sen o kâronıy sefat unki verâset sendedir
 (Se' de gâhıng istâ' lın) sözüle veçhing gösterüp
 ilmi mâ'nî da nehıy hildim ilüvvet sende dir

Biz'ai nori Muhammed pätima der mahreming
 sendedi zalati nüküvvet hem imamet sendedi
 Peyking olma kta zening on his imami tahirizon
 Äpitälu suru vahdetim seyadet sendedi
 Mü'minin mirâci der nori Cemâling rü'yeti
 Zohiri hâtem pütöunda zalâlet sendedi
 Fedde gâhüm der Cemâling vahdeti emek için
 Koptu tofâm fenâ cayı selâmet sendedi
 Lut fedüp afvet küriahüm Feyziye hüç cörenim
 Menbai codü zehâüm her fehâmet sendedi

Digeri

Matlai (İNAFETAHNÄ) der Cemâling yâ Habîyl
 (KENZIMAHFIY) ziy rü'coding zülcekalıng yâ Habîyl
 Gün güjüng (NASRÜNMINALLÄH) äyeti (FETUNKRIYB)
 Mümine mirâci vudletti vü zâling yâ Habîyl
 Cenneti töbi ve kerâer zelseliyl äpik zangia
 (KULKEFÄBILLÄH) zening ahren me'âling yâ Habîyl
 Nöri veching zomine pervâ der insü melek
 Sen Habîylün zim hudayr hüç zeriâling yâ Habîyl

Mü'mine tofâm zulmette necâting pülki zing
 Men sei ahlik hakter her insâling yâ Habîyl
 Hak te'âlâ der lisâning da tekellüm eylegen
 Nüshai irâdê ~~ahlik~~ ^{ang der hüsmü halin} her insâling yâ Habîyl
 Äyeti (KULINNEMA) dan eyleding irâd hüçiz
 Eyle itimâm lahedüp ekdes nevâling yâ Habîyl
 Kendi vechiy aynasında gördü Feyziy vechingi
 Câmü tevhiddem içüp âli zülâling yâ Habîyl

Digeri

Âdaming hüsmü Cemâliy mektebi irfâning
 Bakalarda kimde görmez matlahi irfâning
 Anılamaz amâ olan suru Cemâliâ hikmetin
 Öyar kübr äğyar kübr mez mez rebi irfâning
 Leplerinden nor zili korrak aekarke zelseliyl
 İ'ti aydınlandı her güç den zeli irfâning
 Üstü vasında yazılmas (SIBÄ'TALLAH) pek acik
 Hak Cemâliy renqi ^{ne} Terzine lebi irfâning
 vechi havâlinde yedi äyetten aldık dersimiz
 İ'te lu (SEB'ALMESANİY) merekeli irfâning

Harf bekarf nokta benokta okuduk ayütüne
 Doğdu bu işken cemalden keerkali isfänümüz
 Meht olup ta'ziym ile gözler tecäruz etmedi
 Azk evinde belledüp haddin eli isfänümüz
 Okuduk Feyziy halizling vechi karfin bir gece
 Kalmadı süphe elif lüm müym lüli isfänümüz

Digeri

Sayha-i gecmi (ELEST) ter mel dei imänümüz
 Cür'ai cümü (BELİY) hür, yarı isfänümüz
 Ne'ei sahlâyi isrâr ile geldik Âleme
 Kahfi terhiydi ilâhiydi bizim unvânımız
 Deceri terhiyinde her rey, biz, mükellef kullarız
 "Eca enriarı kulâfette güceldi şânımız
 Casmii esmâ biziz hem menbâ ilâhi ilâh
 Ham ezelde her melekler di bizim hayrânımız
 Zellei âdem le biz düğmüs, isekte esfele
 Buldu, ifradandan kanat ilâhî ^{ya} cümümüz
 Anzladık kul olmağı ettik zehâdet halika
 Şah damar danda yakıyındır her kula rahmânımız

Hak tâlâ hem melekler den bize gelir salât
 Geçmek için zulmeti hak ^{hem melek} kametok âvânımız
 Anladu'dur halkating esrârü halik ayınarı
 Kendine kendi lokan bu ayınada zâih kânımız
 Ten onungdur cam onungdur bizdeki bizlik onung
 Bir olur terhiydi iginde cümümüz cümânımız
 Âlemi zarda fesâdü fatne kartulumak için
 Ehli beytin ^{hizline} isbine girmek bizim erkânımız
 (MENAREF) den ders olup girdik Halizlinghizline
 Şepçürâği kurbi hak Feyzi bizim meydânımız

Digeri

Kisrei itbâli âlemle hayâli hâime ben
 Dür, medim ter cüsh edüp gir dim duriyi ikrâme ben
 Kâbei diydârü yâre haç için niyyet edüp
 Okudum tek bizri tehliyl çehri gül poma ben
 Dârü aşkonda kuyamla vakfemi itmân için
 Başladım gül lütki lelehayk ile istihâma ben
 Cümme cümâ noma verdim zeliyung aşkonda
 İhtinâle tâim atup ilâhiyi keet fercümâ ben

Basladım diydân havlinda tarâfı zel'âyâ
 Hac tarâfın erdirüp teâryon ile itnâma ben
 Aşkın seyying mer vesinde keşfedüp cümle sefâ
 Leplerin den no'zi zem zemle erüp enâmâ ben
 Eyleding Fezziz Haligling kâbesi haccın tamâm
 A'etü meydan etti ihââm nâilim İkrâma ben

D. Geli

(FEVELLİNECHEKEŞATREH) muharrer ve ki zâlingdir
 Omurgün âşuka kabe seming akren sefâtingdir
 risâli zühleti yâre nezirdi cümle varlıklar
 Bu his mezhepki zâsm aşkıng fedâi can salâtingdir
 Kelâmıng çeşmei keşer aşk no'z eylesin canlar
 Dirilden ölmüğü ^{an cak} tâening mânil hayâ tîngdir
 Cihâmi tutsa zer tofan ana âşuk kederlenmez
 Onun merke ve me' vâsîng seming fülki necâtingdir
 Kerem kel lutfile âşuklara ihrâm edüp bir gül
 Cemâling huğ çarından yolda bir vermek zekâ tîngdir
 Açar gönglîndeki gülzen buhar oldıca çok güller
 Bahâr güldenî gönlüm serim bir iltifâtingdir

Haligling iltifâti yâr olunca lutfile Fezziz
 Bütün gümler rangâ huysam geceler hep berâtıngdir

Merdivesi umîm Hüseyin

kalâ ve lâ i'cîndi
 Âfî tâh (ELBELEÜ LİLVELE) an yâ Hüseyin
 gö'z belâğı
 (KURRETÜL'AYNI) Haligli kâreyâ an yâ Hüseyin
 âlem lere rahmet
 (RAHMETEN LİLÂLEMİYH) Cedding Muhammed Mustafa
 rahmeti rahmâna miftak ul'ulâ an yâ Hüseyin
 zer omu zevni
 (VÂLE MEN VÂLÂH) Alıyğul mîs teğânen no'zi sin
 duşmânen de' mâr ol
 (ÂDE MEN ÂDÂH) Tîngi Mustafa an yâ Hüseyin
 ilmi âgrâ lug'âi hinti redolullâk an
 necli pâki Hazreti hayber küşâ an yâ Hüseyin
 Ceddeî pâking Hatıyce mahremi urru nebiy
 Ehli beyting zühdean demsi duhâ an yâ Hüseyin
 Dâdering ilvîng hasâil zâk Hasan Hukîng rîza
 Hârisi diyn Âdemi âli ahâ an yâ Hüseyin
 Ten Gibi ilvîng nesab hasletle birlik kimde vîr
 İ'tretî ekrârda sen hadîng seğâ an yâ Hüseyin
 Nohi tofâne belâğâ an necâten fülki sin
 Seyyidi zühbâni cemret fîlhakâ an yâ Hüseyin

Hakking yzhar yolunda agori hiç saralmayen
 Pür salâbet sen zehîdi Gerbeclâsin ya Hüseyin
 Lâ'net olann onlara ki pösegâhi Ahmedî
 Kestiler mihmet keşi teyyin Cefâsin ya Hüseyin
 Telsehiylin keusesin sâkeyi sin ey neler
 Şâfiî razî cegâ hâle razâsin ya Hüseyin
 Ehli derding derdimin dermân den sin ya imâm
 Melcei rahmet nisârâ her keclâ sin ya Hüseyin
 Derdimending Fezzig derdingle neçin âh etmedin
 Derdile âh eyleyorken âli yârîsin ya Hüseyin

————— Tercüsi kende —————

————— İmâm Hüseyin —————

Gevheri kenzî huda nuri yakîsin sin ya Hüseyin
 Yâdikârî Mustafâ süttân diyn sin ya Hüseyin
 Meclî pâkî Müstezâ Garvî metîsin sin ya Hüseyin
 Cerâherî hatân betûl dükkî zemîsin sin ya Hüseyin
 Norîaynî hâsse ümmül müshimîsin sin ya Hüseyin
 Câci nesli tayyibînetterî hîrîsin sin ya Hüseyin
 Zelli aîl hân hem emîyil'ünîsin sin ya Hüseyin

İlmi bilmi ismeti hikmet kârîsin sin ya Hüseyin
 Telsehiyling cedmesi mâi mâiyin sin ya Hüseyin
 Cennetin zarukîy neçâti horîîyn sin ya Hüseyin
 Melcei hâsse ümmüdi müzîmîlyn sin ya Hüseyin
 Hem derâsi kemde derdi âşekîyn sin ya Hüseyin
 Sabte hâsse mehlâti ruhlemîyn sin ya Hüseyin
 Tâci fakri farkai ehli zemîyn sin ya Hüseyin
 vak'âi dil rozîngâ hep diydeler karn ağıladuy
 Bu vücdünde derâpâ cismile cân ağıladuy
 Gerbeclâda eklibeyt âhetti efferin ağıladuy
 Entîyâ ve evliyâ hep ehli ismân ağıladuy
 Lerih mahfuz ile cibriyl arâ rahmân ağıladuy
 Cenneti tola ve keuses her in'ilmân ağıladuy
 Hep melekler farkai cin cümle insân ağıladuy
 Coylar taşlar ağaçlar bakrimmân ağıladuy
 Cerha gerdon âhî mütemle firâvân ağıladuy
 Andeliyli gül gülistân kemde hağhân ağıladuy
 Pek müreâyece yezîyd kîngîyri ilhan ağıladuy
 Şîmir mel'ün o amelden oldu pîzîman ağıladuy

Neçli paki murteza garai metiya sin ya Hüseyin
 Cevheri batari betül dînri semiyonam ya Hüseyin
 Sen mukeymi haki yessile ken zehâ ehli ferâd
 Almak için hü'atıng azmettiler hü' inkerjâd
 Başladı gızi tecürvug böyle ey neri cerâd
 (Lügat olmaz talih qeytan ola ehli nejad)
 Bu seccelâden agni kâbe eylediy nori rezâd
 Kâbeyi keldi len teryiyyile garke hakiri zâd
 Bu telerra kösümü çalda âfâke bilad
 Köfe halkı hittevaliy yazdılar ahdi zidâd
 Agni zerrin norini ceryana bağlandı cihad
 Derçi malomda irâk ehline yokdu itimâd
 Zulmionü zalionler etti âh imama istidâd
 Bu vakâyê seyrini yazmakta ken ağılar midâd
 Nori agni hâsde inmâlemüslimün sin ya Hüseyin
 Câci nesli tağyilünetlä hiriy sin ya Hüseyin
 Ammi oğlu Müslim etti köfeye doğru hirâm
 Müslüman ahvâline vaz'etmege diğniy kevâm
 Çün kadem hasti oğhre oğehi ciliy makâm

Biy'at etti köfe halkı hep seni keldi imâm
 Çün zanga bildirdi o zâke şehadet lâpığam
 Songra nakze ahdile cümle zeraret ittisim
 Bilfiil zulmetmege gaddârca ettiler kevâm
 Oğehi ulhıng makamun ettiler dîrusselâm
 İki meşumun dâhı katlettiler encam tamâm
 Bözlemi kansun eyvâh katl olunurona şelâm
 Sen şehadet kâbesine bağladın ihlâmı râm
 Agni köfe eyledin kan ağıladı beytül harâm
 Zülle dîlhan hem emiril mi' minin sin ya Hüseyin
 Hnâ kilmi ermeti hikmet hariy sin ya Hüseyin
 Gerbelâ meydamna hasti kadem o şehadın
 Dehretinden titredi âh o zaman rozî zemîn
 Hucceti diğni o diğnisizlere bildirdiy mübîyn
 Kevseri nâri cahizmiy etti terciyh hâimiy n
 Câmü sarfs rek etti o makunda kanitiyn
 Eyledi ihlâmı çârına zehâdetten sigiyn
 Cümle ahyan beşiy hâzım içip (MÂ INMA'İYN)
 Oldular dergâhı hakta hem makâm korı iyn

Bedri tairangdan sehâlu ciami çekting ey emiyn
 Oldu te siys ferkaî aklıba kanon aheniyn
 Zâhir oldu gerbelâda cenneti huldî beriyor
 Hâziri cennâti adnim fedkulo hâ kâlidâyn
 Selschiling cesmesi mâri mâriyn sin yâ Hüseyin
 Cenneting zârkiz neqâti horn iyn sin yâ Hüseyin
 Lemî ai Lüblî Muhammed norî muhtâr yâ Hüseyin
 Lüccesi codî keremân neli kerrâr yâ Hüseyin
 Hakkü liâtil Gerbelâda oldu azhâr yâ Hüseyin
 Arza diyâr eyledi keşf oldu esrar yâ Hüseyin
 Leşkari nefse kulung Fezgi giriptâr yâ Hüseyin
 Cuthuğu cemde yakarandan nefsi gâddâr yâ Hüseyin
 Sen emriyn ol bendenge kul defri çârîr yâ Hüseyin
 Neprime kurâş zafer ver kul kerem vâir yâ Hüseyin
 Gülbâni gönglâm keremle eyle gülzâr yâ Hüseyin
 Vâşlunğa âşkklarıng olmur, huriyetâr yâ Hüseyin
 Âlu keşer selschilden işle hammâr yâ Hüseyin
 Sekrimi her gâfleting âil eyle hüzyâr yâ Hüseyin
 Mel'ci hâsar imiydi müzniliyn sin yâ Hüseyin

Hem derâsî hem de derdi âşkîyn sin yâ Hüseyin

« Kitâlu kâinât »

« altı meşra ley »

Göz açıp ibretile gör feleğin mihrerini
 Hilketin cümle şü'mun oku aş defterini
 Sakıci cengi cidâlin şa küngüt maksarını
 Arayor hepri teferenk kileyüp ham çerini
 Dökünor kamini hakuz kesiyor birbirini
 Çeviren fitne fesad hep feleğin mihrerini
 Olunor râikü emâli kariyane tamah
 Çekiyor perdei gâflet ^{insânî} çer mi idânî tamah
 Alunor aklon kâsâle kâhîng sânet tamah
 Salyor fitne cihâna kuygoyor câna tamah
 Vurunyor can damara aralayarak neşterini
 Savunur hem yakarak kardeşi hastâkterini
 Fine dikkat ile bak cümle ruho zâletunor
 Birbirin parçalayıp kotâliniñ eklediyor
 Ulu deriyâ dakiler birbirini hep yudunor
 Tâte âhengi cihânum bu gidi ate gidiyor

Kaplamıştır bu fesad böylece Cahri kerimi
 yem olanlar yem edinmişler idi âharini
 Böyle görmüştü melekler lizi tû yemmiş gel
 Bu fesadın hamurıyla yapılmıştır temel
 Böyle olmakla onun za'fetine yoktur hâlel
 İnsana olusman olan ondaki toli emel
 Anıya (MİLÂ TALEMON) an hikemi lehterini
 Seyip envar kılâfette azol efferini
 Böyle hayranlığın âhengine herse ile kurban
 Oluyor gözle hakikat görülmüş her ân
 Biliyorken v. te'ârün ve te'ârür ile ihsân
 Yakıyır fikreden. gerçi değilse hayran
 Sever ^{inzân} ellette gibi ellet düğünem süderini
 Tiper eyler ona sefkatle kanad sefperini
 Bâdâr insanlığa lâyet revizi hüsmü heral
 Bütün ihvânâ samimiyet ile söyle makûl
 Özü sözü bir olanlar sana lûs hüsmü mi râk
 Felegin cevrine karşı üzülüp çekime melâl
 Siliver sahr ederek mi hneti dehrin terini

Korum ellette huda lutfile gerçeklerini
 Bizim mümtâz olarak hazreti hallâk hakikim
 yaratıp eyledi lezri melek te takelism
 Bizim ir'ât ediniş itti ulomün talism
 Bütün evsâfe mâ'âlî lulumur lizde amizm
 Açarak ilmi ilâhîning ulu mes, herini
 Süs ledik liz melekîtin ezeliz memberini
 Bahanğ âdem iken melekîtte mescod
 Bütün samâi ilâhîy idi onda meşhod
 İmtihan etmek için devre getirdi malîod
 Haklef ol âdemeki sende hakûyk mes cod
 gaf let etme ara sen sende onun ceherini
 Ara esrarı (el)ing sezele mef harini
 Devre gelmekteki hikmet seheliderdi elem
 Çekiyor ^{eng} hak lüğüün hak enliyüi epham
 E uligâ da ona peyres oluyorken herdem
 Feyziya derdingi zar ket ki o her yüreye merhem
 içmek ister sen eger dari cinan kerserini
 eyle takliyid helâlarda cihan ner verini

((Gönüller âlemi))

Misirâ cevvinde gönüñz dâimî tayrâm var
 Aynı bir zindek gibi gâyet zorî cevulâm var
 Derri ider bir ân içinde azgı eflâkiy kâmen
 Aynı sür'atle hürîr esyâdada seyrâm var
 Aynı hâlin lengeridir her gönül eyle nazâr
 Halkatın hem bu bakımdan lîrlige lîrhâm var
 Çünki insân hünyesinde her nefattan var kemâl
 Her gönüllerde huda tanz duyğular ceryâm var
 Târlü ceryanlar yüzünden anlayışlar çoklar
 Bu sahepten âlemin kevnî ferâd unvân var
 İhtilâflar anlayışlar uyğun olmazsa çakar
 Her vücûdün haşka haşka anlayış izâm var
 Elçilik etmekle tatlıy söz olursa vâsıtâ
 Bir gönülden diğer yol bulmanın imkân var
 Söz büyük nimettir anlaşıncu görüşme elçisi
 Mîhaveri âlem denir. sözün ulu bir şân var
 Kundretüllahiye oku ibret göziyle incele
 Her gönülden haşka haşka bir gidiş korvân var

Her kese zamanı gibi eyler tecelli . kâfir
 Küfri ilham mü'mine iman gibi ihsân var
 Harûl telhiys . iki vakıme gönüller sâhâsı
 Bir dalâlet bir hidâyet zümresi meydâm var
 Şahmei küfri dalâlet köçletir gönülün göziñ
 Belki hayırandan heterdir zamanı noksân var
 Her hidâyet zümresi meydâmına tevhîd ile
 Ehli terâziyin gönülden mirrâdi dülhâm var
 Oldu esmâi ilâhiyden nefat cümle dürân
 Aynı zât oldu nefâte mü'minin imanâm var
 Gelmeden candan cibândan usûleti canân muhâl
 Ehli hakkan ölmeyen evvel ölüm pîyâsâm var
 Cümle esyâda onun nozî ayân Feyziy nıyâm
 Gömege ehli yakîniye elidei irfân var
 (Hayât dalgaları)

Gönül âsûdelikten hoşlanır me'men dijâr ister
 Refâihin varke olsun, onun cün her ne var ister
 Bu ilhâmîy acap kimden âherde meyl eyler
 Tevâzûle refâhiye kendi içinde her kurâr ister

Hayatın cilvesi bunlar dır düşünmez varmadır amkân
 Zaruret çekmesin dermey nede bir ıztırar ister
 Fakat dikkat ile bakran görünmez gizli bir kuvvet
 Eder tedbirleri alt üst nası ki girdi kâr ister
 Mâret gaygusun çekmekten olmaz fâide me'vul
 Çalışmak hüsnü tedbirle terakkülden husar ister
 Terimne çok kaganmakla yerimne ger ziyân olar
 Ticâret zafhasın pek sükûnetle vakar ister
 Kehiy bakran kehiy nekur giden âhengi alem bu
 Buna karşı çelikten bir göğüsle güvüdar ister
 Geçinmek gaygusun çekme bilinmez çünkü istikbal
 Vakîmdir bu ^{felâh bulmak} ~~keşiflerden~~ vehimlerde firâr ister
 Mereldir bu neler doğar denir gündoğmadan erel
 Âminin dilberi Feyzi ümîdde her karar ister

«Gayayı bir göröz»

Terkiyle iledir eyyâr vü'üdü
 Her maddesi bir ilmi hüsvü

Tek tek bakulsa yoktur hudo dı
 Tahdiyet edilmez ilmiy nû'üdü

etmez kifâyet su'yi leşer hic,
 Kalil değildir olmak ihâta
 Sigmaz dimâğ'a eng sonra bir hic,
 Errede ömrüm su'cu hayâta
 Lakin yine hak gayratda zerk var
 Anlar iken bu güçlükleri hep
 Gayrat eder o lakin dimâğ dar
 Bitmez dükenmez tahsilli mektep
 Her zerresi bir deriyü amman
 Yoktur nihâyet zerrâte hende
 Olmazın hayran baktıkca insân
 İlmî değildir bir dâimla sende
 Bildik sonu yok erjâda ilmin
 Bir ihtisâstan et istifâde
 Bir meslek ara seçte lül kendin
 Zevki hayâte olup âmîde
 Önce düşünmek lâzım hayâti
 Çünkü yaramak ilk ihtiyâçtır
 Sonra da düşün hadel manâti

eng 20 n uicoding toprağa lüceder

Bulunmaz ilmin songu deyerrek

Ta'yi kutakma elden sakın hiç,

Yasamak için lazim didinmek

Öng yok song yok eng 20 nra kaktın hiç,

(Fikmet)

Âlimi ilmi tabiat hasr ecşad yok sanır

Her ölümden songra o ihyâi emvât yok sanır

Tanma ki kalben emîyudis kendinin len zu' mine

Bulmadı aslî karar gah daldı gitti engine

(BA'SÜBADELMEVT) e'iyman etmemek (menfi) gidiş,

Birde iymân eylemek var ki denir (müsbet) verir,

Âkilet (menfi) çıkarırsa (müsbete) yoktur zarar

Âkime (müsbet) çıkarırsa çok görür (menfi) zarar

Bendeki huccet budur varsa seninki çek ve zan

Gitme çok enginlere çekten arırmaz hergiden

(Hakikat)

Torsular hana nedir hakikat

Bir şey ne ise o dur hakikat

Her şeyde durum fetri bir mekâl

Bu durumdadır eng leliğ meâl

Her durum adı lisânı hâldir

Hakiki örnek açık timsâldir

Her şey durumun soret ve hâli

Eng doğru söyler akısen meâl

Lanra rözüdür mana dengiş mez,

Fakat manâya dimağ eriş mez,

Gördüm om ben uşang bir deniz

Şeyarın röze bir düğü ni ngüz

Eyyâ bilirmi kendi kimliğini

Âlimdir bilem kendi kendini

Şeyan la om dimağı insan

Ararken olar meâl hayran

Hisse göre çok bilgi uyandır

Her kes hissinin bir ilim sanır

Kendi künhünü bilimi idem

Kendile iken hakikat hemdem

Kapılma korun ceryanlar pek çok

Döner daim bir, durum yeri yok

Bir ceryan bulur bağlanır beşer

Flur olmaz yagut hep eris yasar

Eimle ceryanlar kirsaa kaydum

Okur kitabın anlar kendini

Hakiki kelâm vü cüddü insan

Karimi zâti rahimü rahman

Ârife sorma bir, mezhebünden

Mtânyâ ulüvüü mezrebinden

Ârife mezhep dîni hakikat

Hakikatledir tanrıyevuslet

(Hayat saflarından)

Ne büyük nimetidir tanrının envarı zekâ

Bize her türlü zâdet ve refâh vasıtası

Bütün esya ve tabiat hayvan esmekte ona

Bu zekâın ulu kaynak yeri insan kafası

Flinere hayrat ederken bilmeziz kendimizin

Bir dimağ mahsulü insan eseri olduğumuzu

Düşünür hayrata layık o küçük leynimizizi

Ne büyük kudrete malik bir eser olduğumuzu

Beşer işlerde bulur talismanı akli zekâ

Bütün esya daki kuvvetlere o hâkim olur

Bütün esya ve tabiat uyur elbette ona

Beşeriyette bu yüzden ne büyük fayda bulur

Birde câhilce mühteyten yetmiş boğ kafalı

Kalilîyyet dahi olsa fitretenâh ne yagut

O beyin öylece kalır, doğumunda kapalı

Acıma böyle vatandaşlara eyvâh ne yagut

Kalilîyyet denilen tanrının ihra'ı eger

Yok ise terkiyeden fâide yok bekleme bir,

O dimağın gömezidir beyin ufkunda doğar

Boğ ise leyni eger terkiye olmak vaz geç,

Sunda varki bulamazsa o müsaaitce muhit

Tâlemezse zâpesiz pasta tutar nurlu dimağ

Onu işletme ile hâsil olur ezmi ha'it

Öyle zâdetli yürür ki tutamaz seyrini hağ

(bir görüştaha)

Lisâm hâli: petrette ne tatlı gizli magmusa var
 Onun isârı zımında derilmis, dürrü meknon var
 Cihâm bir ağaç, farzet ağaçta meyve da insan
 Çekirdek meyvada saklı Cihân hak onda meşhûr var
 Cihân esyâyı ferdî mâyesi var o çekirdekta
 Bütün esyâ ağaç bir bir dimağda serra küpûn var
 Cihâm yok edip diksek lîter ondan cihân tekrâr
 Hayât hep onda toplanmış içinde gizli epron var
 Bütün varlık arjar hacminde gerçi pek küçük kendi
 Hayâten mayesidir o içinde ilmi mevzûn var
 Mukîte cümle esyâdır mukîat esyâyâ hem kendi
 O lîs vus'at ki onda çok zîmosü zemsî nîlgün var
 Zümata hacmi farzet lîs dimağda düziin sonra
 Bu küçük hacmin içinde büyük lîs bahri gerdan var

(Hayâten görüb)

(safhalak)

Hasetle atleyen insan dâime hurra tutulur
 Ham tamakla atılırda lîs hiç için yutulur

Hırsla haset hastalıktır felaket ondan gelir
 Vahşi leşir birbirinin hasmı cânı kesilir
 İbret ile hak hilkatın şu vahşi ahvâline
 Hayâten devâmının tarzı cereyanı hâline
 Bir lîrin yutmaktadır mahlukların hak cümlesi
 Yaşayeni yem eder yir yaşayanlar zümresi
 Canlıyı öldürmek ile gıdalarına alıyor.
 Ömrünün sonu gelince gıda kendi oluyor
 Merhametten dem vururken zannedersin lîs melek
 Vahşi vahşi kan dökerken sürür hem gülerrek
 Ya vurun yir hiç acınmaz ağac aç kalırsa o
 Haklıyım der ona her kimki gidüp ^{de} sonra o
 Tâte insan bütün varlık birbirini yemekte
 Yem yiyenler yem olurlar serra ona geldikte
 (Diğer lîs cepheden)

Menfâate göre hep iyi kötü geçeriz

O reyde lîs iyilik olsun olmasın lîsdir

Başkasına kötülük olsun olmasın lîsdir

Menfa^{ate} meylunsa iyidir der geçeriz

Enji kötü seçimi telekkige görürdir

Hakikati ararsan müslüt menfi esidir

Hayır samir görürsün doğurur ser dişidir

Müslüt menfi birleşir birliğini üredir

Hayat hep işkence dir çalışma zorlukları

Engel olan dalgalar çarpıp gayret koluna

Pocaladır insana rağana hem soluna

Azul yoran garate imkanın yoklukları

Çakılan işkence ler derttir fakat ilrettir

Güçlüğü yenmek için kahraman olmalıdır

Yarınmak incaklığın doğuğun tatmalıdır

Müvaffak olmak ancak güçlükten yılanamaktır

Lulaları kucağında yetişene dikkat et

Zahmet yüzü görmemiş tecrübesiz bir aptal

Uzunluk bir düşünce boyunu bombos, bî mecal

Kazır etmek yemeye üşenene dikkat et

İnsanlıkta acımsız beceriksiz insana

İradet yok bir gelir yo kazanmada bilmezse

Ahlakı her had olur yarıdınca da olamaz sa

Bilmem acımalımı böyle kalp bir isana
Mehnet çekmek gerçi güç ilret dersi insana
Çalışmadan zerk alan ihtiyacın kursular
Kazanç yüzünden insan yara maktan zerk duyars
Böyle kimse olursun muhtaç dostu düşmana

(Öğüt)

Eğer insan olup ahlak güdersen

Edeple yollanıp doğru gider sen

İsrefle hurmeti elde idersen

Tevazu' etmeyi elden lunakına

Diler seny kendinge zevdirmeyi sen

Tevazu' la yürü yolda gider ken

Hukuka hurmet eyle iş görür ken

Şurorla malingji insana satma

Cemaat hakkı borçtur hurmet etmek

Bu bir borçtur luma çok dikkat etmek

Wazife duyurduen bilmek ve gitmek

İsrefli yol bu işte hiçte sapma

Eğer her keste olsaydı edep hep
 Olurdu her cemaat nezdi bir mektep
 Kimetler millet-i ahlâka mez hep
 Büyük bir ihtiyacıdır hiç laf atma
 (Müstegat)

« Büyük zehis ahlaklarından »
 « bir zihberi »

Gençlikte olur zehis büyük meyl-i muhabbet
 hikmet-i hukkat

Her şeyde bu dur nezdi adarı talimat
 Aynı zaruret

Zehkin ne işe işle fakat gitmeye emet
 eyleme gaflet

Aşkın çoğu pek zehis ve zahit muhabbet
 kir yapan âlet

Gençlerde olur fitretin icâli zehisime
 dergiye düzme

Her tehlekeyi anlamadan çünki bidayet
 zehki cehalet

Çok tecrübe isterki hayret insanı olsun

zine si dolmuş

Her pekte kulay zaman bu vâdise dehalet

Zorcada gayret

Her aşkı aşık zamanarak gaflet dersin

umma vefâ sen

Bil sonra gelir başınga bir türlü felâket

dâme hacâlet

Tahsili ve ya terbiyesi nakis olursa

zulma böyüme

Elbette düşer bir düzge hemde nihayet

sonra nedamet

(Aşk avcuları) pek dolayır toplu posinde

her görüşünde

Az yon zamanı gülmesi kâfi ki : cesâret

almaya fırsat

Namısla vakar zülita der atma sakın hiç

belki olur piç

En sonra gelir de arar belki felâket

kirli rezâlet

Beyhade gere olmezsin zevkına kışkan

Zanna o insan

Her birlikte gider ifâz şeref zende ki kıymat

Öyledir âdet

Çok defra olur görmedeyiz türlü rekazi

Kandı fecaşi

Aşk mâleddine hüznü elem eyler inâmet

Okunur lanet

Gençlikte acı vartalara oğrayan insan

Zevce ile nâilim

Lazıkını bu ki mard o lana saf dili olâlet

Erzüm yak at

Âşık lîza hak kaçta kaçır oldu ki mes'at

Orsuda mahdot

en çoklarının âkileti oldu felâket

hemde cinâyet

Âkil ve genç lîzle dakim yollara sapmaz

zevkına tapmaz

Anlar ki hümm âkileti çünki vekâmet

nâsi felâket

Çaptınlarada ayrıca var şöyle hatalım

Kınle itâlim

Girmezni acap belki girer cingri nasihat

Temiz se timet

Girmez de eger beyrine hiç zerrec nâmas

hengyeri kâh'o

bilmez ki vere cevheri nâmasa o kıymat

yok çünki esmet

Nâmasa tam erkünge zâmdır esmet

yokmu hamizyet

Nâmas gibi hiç varın büyük cevheri esmet

ziveri millet

Nâmas denilen şey o semin milletin ingizdir

Zanna seningdir

fikrette düzüm milletin inge etme hasînet

eyle ziyânet

Nama su yekun milletini katmaz hesabı
 layık itâla
 Namus ile oynar mı düşün ehli salâhet
 eyle nedâmet
 Kıymat mı kalır aşkıta senin bu gidişinde
 Koşma peşinde
 Beyhude hayât yaparmısın böyle nihayet
 sonra nedâmet
 Aşkında zamîni ise aşık ona söz yok
 Olsada az çok
 Bir yuva kurmak için olsada hüsnî niyyet
 var yola ellet
 En doğru olan adete uy işte bu makul
 yapması makul
 zahib ise vicdanına var onda arâlet
 böyledir adet
 Herkeste olur böyle yuva kurmağa bir his
 eyleme sen pis
 Aldatmaz omru hissi ile ehli nezâhet

Onda celâdet
 Hikmetle dolu hayât gerek ile nihmet
 Çekme meşakkat
 Anlamak anlamamak hissi vazife ellet
 hitti nasihat
 (Ahlak)
 (İctimai ve ahlak)
 Yarınmak nihmettir öldürme sakın
 Güç olsada bu dest insan dayanır
 Kanâat dillerin öldürme sakın
 Hırs haset denilen düşmanın uyanır
 Haset his atıştır kalpleri hüsrâ
 Köz ider gözleri çoğu az görür
 Herşeyin ormanında çarpınar durur
 Bu bir hastalıktır zamanın uşlanır
 Erket ihtiyâc, ter lazım çabarmak
 Hayât zorluğunda hatla koğuşmak
 Fakat mesrû bir yol bulupta koğuşmak
 Mesrû yol bulmeyer ulus hırsdanır

Savaş, doğrudan her hursla ihtiyac
 İhtiyac sürükler kan verisler lüac
 Hurs ile olansa maksatlar harac
 Seyüset nihveri luma dayandır
 Bu yüngden budanma seyüsi goldur
 Her hükümette bu idari yoldur
 Tek ulus içinde aykırı yoldur
 Ahmak olan insan seçmez aldandır
 ulus birbirinin kardeşi demek
 Kardeşlik hukuka hurmet eylemek
 kâfi sanma sakın vazife lilmek
 İşler iseni lirlük bağı aslanır
 Hayat ilarettir hayât yekmektan
 İki şeydir ancak insan korkundan
 Biri haksızlıktan diğeri hakktan
 Her insan kendini haklayım sanır
 Ulusta âhengi hakta düzelten
 İnce gören gözdeur hak nedir seçen
 Hakken manasındır âhenk düzelten

Başka manasında hem kim manadır
 Hayatta eminlik ahlaktır ahlak
 Âhenkte düzenlik ahlaktır ahlak
 seâdetle zenlik ahlaktır ahlak
 ulusta esenlik lunda arandır
 Güzel huşluları sever hepimiz
 Fakat kendimiz de varım hakmayız
 Bu yüngden ~~sevişme~~ ^{ulus} zevki dutmayız
 Böyle olan insan konchi aldandır
 Küntülik gördükte sakın aldandıma
 Küntülik yap makla hak aldım sanıma
 uyandı ol dâim pislere uyandı
 pisten korunmeyer pise bulandır
 İdindigin dostu yakından tanı
 Dost edinme her gördüğün insan
 Dost bulmak hem güçtür hem yok imkân
 Dostun var deyene bir gün intân
~~Bir kimlerle görü müyüğü~~

Bir kimse kimlerle görüşüyorsa
 Görüştikleri ahlak güdüyorsa
 İyi kimselece seviyorsa
 dost seçimine bil böyle karalamır
 Samimîlik dostluk çekirdeği dir
 İyi dostakraha danda eyi dir
 İyi gün dostluğa sahte sevdir
 Kötü günde dostang kimmiş anlars
 Kötülüğe karşı kötülük yapma
 İnsanlığa lüde kötülük katma
 Kötü yola sapıp kötülük datma
 Dikkat et bak sonra kötü aldunur.
 Fakat dikkatli ol korun kötünden
 kötünden uzak tut kendinği öngden
 İyi tane önden geçirmede gözden
 ince görümlü göz kötüyü tanır
 Eşliğe eyelik her kişi yapar
 kötülüğe eyelik er kişi yapar
 ata sözü duyan her kişi yapar
 atalar sözüne uslu inanır

Fezzi bu sözlerle eder nasihat
 Nasihat tutumun malidir ellet
 İster kabul eyle ister isen at
 göngül razıfesin izledim sanır
 (İhtikâr)
 İddâ geyim ee ihtiyacı
 Cedarik etmek mihneti acı
 Biliriz hayât çalışmak ister
 çalışmaya da kolaylık ister
 Fiyetler hürden genel sarıya
 yükseldi pek çok gıda en karışta
 Ulus bu yüzden güçlük çeker ken
 Bu güçlüğü o yenmek diler ken
 Fazilet girmez hiç hayaline
 Çâre arar o düşgün haline
 Geçinimde güçlük olur ise
 Elbette düşer umutsuz yese
 Garıyalar kısmen ihtiyactandır
 Diğer bir kısmı husula olansın
 Darlık zamanında ihtikâr başlar

İhtikârcular milleti haşşlar

Yenmeğe bu nu çare bulunmaz

Çetirlerin hiç faydası olmaz

Muktedir terzîl edilmek ile

Hattâ yüzüne tükürmek ile

İslâhâ imkân arama aslâ

İstersen ağır cezâda haşşla

Tecribe ettik pek çok çalıştık

Bir çoklarını sürgünde yaptık

Şifa bulunmadık bu ilâçtan hiç

Bu muskaman sen eyde süymü iş

Çetir aldıkca fırladı fiyat

Kat kat yükseldi her şeyde kıymet

Bir savaşkı bu düşman görümeğ

Savaştan aslâ zafer belis meğ

Hangi şeye nark konulmuş ise

Pazarda onu bulmadi kimse

Hangi çareye haşş vurdukt ise

Çıkmadı ondan hiç bir netice

~~Durum aslahı kolluktur kolluk~~

İhtikâr hemen gırdâda sanma

Her şeyde o kat kat fazla amma

Yol bulunmadi arandı pek çok

Bollaşmaja elde vesâit yok

Durum aslahı kolluktur kolluk

Çalışkan yurda gelmez yok^{sulluk} kolluk

Şeying tenbinden dilek edelim

El ele verüp gayrat edelim

Neye muktedir sak onu secelim

İz hasama hep birlik gide lim

Karşıluyalım her ihtiyacı

Yoksulluk derdi gayratıtanacı

Maraza ilâç elimiz dedir

İn var ki gayrat dilimizdedir

Her şeyin olsa yeteri lol lol

Satıcıye hiç ugamırmı kol

Görür sün oluns her şey pek uluz

Kalkar saklamak hiç kalmaz soyduz

Düşüncüm başka çare bulmadım
İhtikâre arzuhâl yolladım